

NOVA ГАЗЕТА

№ 46 (305) Грудень 4, 2014, Нью-Йорк

№ 46 (305), December 4, 2014, New York

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

**КРИСЛА ЗАЙНЯТО, ПОРТФЕЛІ
РОЗДАНО - ДО ПРАЦІ!**

СТОР. 5

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

**ПАПА РИМСЬКИЙ ФРАНЦИСК
У СТАМБУЛІ**

СТОР. 4

У ГРОМАДІ

**ДЕНЬ ПОДЯКИ: ТРАДИЦІЯ
ДОБРОЧИННОСТІ**

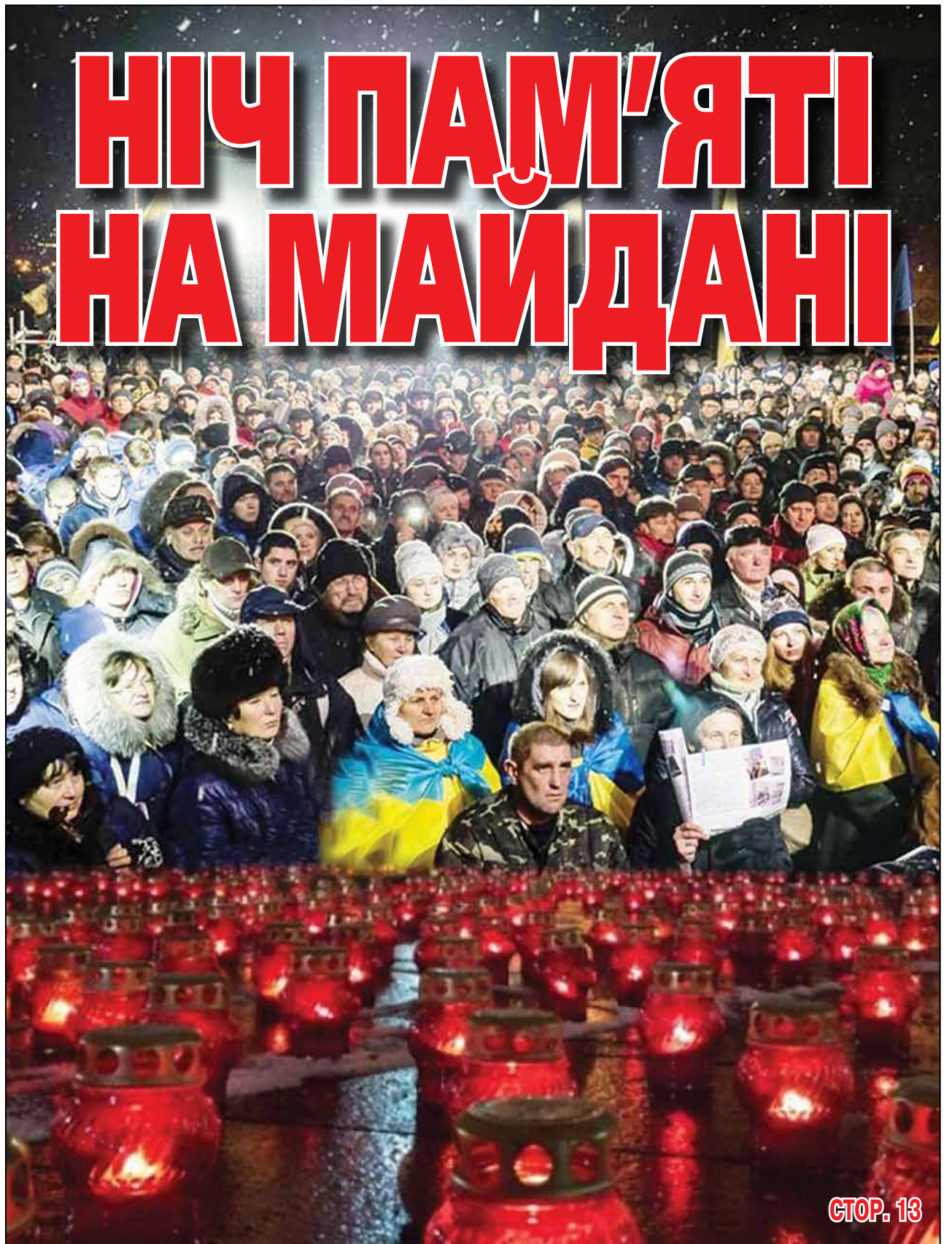
СТОР. 16

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

**ЯКБИ ДЕРЕВА
ВМІЛИ ГОВОРИТИ**

СТОР. 20-21

НІЧ ПАМ'ЯТІ НА МАЙДАНІ

СТОР. 13

УКРАЇНЦІ АМЕРИКИ НА СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

СТОР. 14-15

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ
УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
за сприяння Української Вільної Академії Наук у США

Презентують концерт, присвячений 200-річчю від дня народження Тараса Шевченка

УКРАЇНА, ШЕВЧЕНКО, МУЗИКА

Оперні арії, сольоспіви на слова Шевченка та народні пісні

«спокійна і прониклива глибина голосу,
сміливі високі ноти та сталевий блиск звуку»

— Ентоні Томмасіні, *Нью-Йорк Таймс*

ПЕРШИЙ СОЛЬОВИЙ
КОНЦЕРТ В НЬЮ-ЙОРКУ
Міжнародна Оперна Примадонна

Оксана Дика

сопрано

АНДЖЕЛІНА ҐАДЕЛІЯ
ФОРТЕПІАНО

СОЛОМІЯ ІВАХІВ
СКРИПКА

НЕДІЛЯ, 7 ГРУДНЯ 2014

7:00 ВЕЧОРА

MERKIN CONCERT HALL

129 W. 67th Street, New York, NY

ГАЛА-ПРИЙНЯТТЯ ПІСЛЯ КОНЦЕРТУ Український Інститут Америки 2 East 79th Street, New York, NY 10075 КВИТКИ 212.288.8660

КВИТКИ НА КОНЦЕРТ 212.501.3330 VIP \$75 / Звичайні \$ 50 / Студенти \$30 Merkin Hall Box Office www.kaufmanmusiccenter.org

ДОДАТКОВА ІНФОРМАЦІЯ Shevchenko Scientific Society 212.254.5130 info@shevchenko.org / Ukrainian Institute of America 212.288.8660 mail@ukrainianinstitute.org

КВИТКИ ТАКОЖ МОЖНА ПРИДБАТИ В ТОВАРИСТВІ ІМ. ШЕВЧЕНКА В НЬЮ-ЙОРКУ. ТЕЛ.: 212-254-5130

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

В Україні після 30-денних дебатів, роздумів і зволікань, нарешті, обрано голову Верховної Ради, прем'єр-міністра й затверджено склад нового уряду. Здавалося б, радіти треба. Нарешті розпочнуться справжні реформи, а з ними й розв'язання тугих вузлів української економіки. Однак достовірна інформація про те, що окремих членів уряду підбирала компанія, штаб-квартира якої базується в Москві, наводить на невеселі думи. Так само, як і дані про надто молодих і вродливих народних депутаток, якими свого часу прославився януковичський парламент. У ньому, не соромлячись, засідали коханки тодішніх владоможців. Здавалося, що в нинішній Верховній Раді, задля очищення якої від синів, водіїв, тілоохоронців і коханок можновладців віддали свої життя герої Небесної сотні й АТО, таке абсолютно виключено. Однак факти свідчать про інше.

Окрім сина Порошенка, до нового парламенту протиснулися й інші дуже підозрілі фігури. Після призначення нового Кабміну до Ради від Народного фронту під номером 73 пройшла 23-річна Дарина Ледовських, ставши наймолодшим депутатом нової Ради. Вона молодша за 24-річну Олену Кошелеву від Радикальної партії. Ледовських працює буцімто начальником юридичного відділу громадської організації «Кияни – за реформи». На її сторінці у Facebook повідомляється, що депутат вчилася в КІМО і University of International Relations в Пекіні (Китай). Але в переліку вищих навчальних закладів столиці Китайської Народної Республіки такого закладу не значиться.

Олена Кошелева з Радикальної партії Олега Ляшка ще рік тому працювала адміністратором в одному з найдорожчих харківських ресторанів, тепер раптом стала депутатом. Відстоюючи інтереси Кошелевої, Ляшко вказав на те, що вона начебто закінчила в Харкові два інститути – радіоелектроніки та архітектурно-будівельний і знає чотири мови. Кошелеву в розпал передвиборчої кампанії було навіть представлено в сюжеті новин про допомогу пораненим в шпиталі як волонтера, але волонтери й поранені заявили, що ніколи її в шпиталі у віці навіть не бачили. Тобто, хтось «розкручує», як полюбляють висловлюватися в Україні, свою коханку, перетворюючи знову український парламент на збіговисько виставкових людей, кумів, сватів і коханок ляльководів, які стоять за лаштунками Верховної Ради.

А от з обранням бодай одного народного депутата від багатотисячної армії українських заробітчан віз і нині там – закон, моваля, не дозволяє. Але чому для одних (маю на увазі трьох нових міністрів-іноземців) закон можна змінити, а для велетенської кількості тих, хто фактично годує Україну (тільки за 2013 рік заробітчани переказали в Україну 9 мільярдів доларів, в цьому році очікується ще більше), ні. Дивний такий закон – для одних він як дишло, а для інших як «цегла», що означає «проїзд зачинено».

Сергію Ківалову ми маємо дякувати за один відомий неологізм в українській мові, якому цієї осені виповнилося 10 років. Тоді, восени 2004-го, він був слухняним Леоніду Кучмі головою ЦВК, дії якого призвели до вибуху Помаранчевої революції. Втім, це не завадило цьому типові неодноразово ставати народним депутатом за списками сумнозвісної Партії регіонів. Коли ж Янукович став президентом, вплив «Підрахуна» в судовій системі зріс настільки, що без його слова там не робилося нічого. Здавалося б, після Революції Гідності цей фрукт зникне не тільки з політичного горизонту, а й втече з країни. Нічого подібного! Сидить нині у Верховній Раді з надутими щоклами і посвідченням народного депутата в кишені й знову удає з себе великого політичного діяча.

Тобто, рано нам радіти, що дочекалися ми, нарешті, оновленої влади, а значить, і нашої, української України. Доки сидять у вищому законодавчому органі країни ківалови, сини й коханки відомих і невідомих ляльководів, сподіватися на якісь радикальні реформи, які погіршать їхнє сите й безпроблемне життя, годі. Треба знову дуже добре пильнувати, що робить влада й кого вона приводить з собою у владні кабінети.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Переможці парламентських виборів і президент уже впродовж першого засідання нової Ради постаралися, щоб їхні змужнілі виборці тут-таки захотіли її переобрати.

Хоровим виконанням присяги нардепи зробили досить для того, аби поставити легітимність ВР України нового скликання і всі рішення, які буде ухвалено надалі, під сумнів за вищим розрядом – порушили Конституцію, бо згідно з нею першим присягу приймає найстаріший парламентар, тобто в даному разі Юхим Звягільський, який був відданим посіпакою режиму Януковича й голосував за репресивні закони від 16 січня. І тим самим по-

Народні депутати нової Верховної Ради хором зачитують текст присяги на віданість українському народові та Конституції

І НЕ КУМ, І НЕ СВАТ, А ТАК...

збавили себе права називатися проєвропейською більшістю. Бо якби стара-нова влада дотримувалася визначального принципу верховенства права, то «проблеми Звягільського» не було б. Як і виборів за змішаною системою взагалі – і в мажоритарному окрузі №45, зокрема, оскільки він був «злитий» Звягільському. А самі вибори в цьому окрузі перетворилися на фарс із порушенням закону та конституційних прав громадян-виборців.

Округ не увійшов до списку ЦВК як такий, на якому вибори не проводитимуться через окупацію території. Але Авдіївку визволили від терористів ще 29 липня. І коксохімічний завод (що входить до групи «Метінвест» Ахметова-Новінського) не тільки відновив роботу в серпні, а й нарощував потужності. Однак у середині жовтня керівництво заводу, як розповіли його працівники, повідомило на оперативці майстрам, а ті – робітникам, що виборів у місті не буде, і порадило охочим узяти в них участь їхати в Селідове або Красноармійськ. Двічі – оскільки спочатку треба було ще подати заяву на зміну місця голосування. Про це та про самі «вибори» і їхній пригрозливий результат ЗМІ повідомляли чимало, але, гадається, в ГПУ мали б знати, хто скасував вибори в Авдіївці. Тобто, підстав і часу, щоб оскаржити порушення до реєстрації Юхима Звягільського обраним народним депутатом, було предосить. У тих, хто потім крутив носом і Конституцією, просторіючи про цінності Революції Гідності та моральні страждання народу з огляду на свій обов'язок складати присягу вслід за Звягільським. Але навіть кваліфіковане застереження Віктора Мусіяки про загрозу втрати парламентом легітимності з усіма наслідками, які з цього випливають, опубліковане напередодні, не вберегло нардепів від групового порушення закону за попередньою змовою. Чи пряме порушення прямої норми Конституції кваліфікується інакше?

За великим рахунком, ця Рада заслужила, щоб її привів до присяги саме Юхим Звягільський. Він на сьогодні – її уособлення. З усіма світлимими й темними сторонами, живе свідчення правового гіршопадіння у перший же день на службі народу. Далі видно буде. Не сумніваюся, «дзеркал» дасться – президент теж старається.

Петро Порошенко з трибуни парламенту оголосив новину, яка вже витала за лаштунками, просочуючись у ЗМІ: на посаді голови Національного антикорупційного бюро він бачить іноземця. «Я пропоную запросити на цю посаду людину з-поза меж України. У неї буде перевага – відсутність зв'язків в українській політичній еліті. Ніхто нікому не кум, не сват і не брат», – сказав президент, зазначивши, що це буде «рівновіддалений від усіх політичних сил технократ».

І не тільки він – Порошенко має намір ініціювати зміну законодавства, яке забороняє негромадянам України обіймати вищі керівні держпосади, включно з урядовими.

«Моя ідея полягає в тому, щоб через зміни в законах надати право залучати на державну службу іноземців, включно з членством в уряді. Або розширити коло осіб, яким президент України може надавати українське громадянство. Причому в прискореному режимі», – озвучив президент свої найближчі плани перекроювання чинного законодавства.

У принципі, ідея Петра Порошенка не нова, у світі практикована, і для нього цілком закономірна. По-перше, загальновідомо, що команди «технократів» у президента немає, у близькому оточенні здебільше – бізнес-партнери. В 45-мільйонній країні, звісно ж, вони є, і в достатній кількості для формування цілого уряду технократів. Але Петро Олексійович, як теж відомо, досить, м'яко кажучи, недовірливий, а місцями – і вкрай підозрілий. І чужих не жалює, особливо якщо вони мають власну думку та принципову позицію. Це по-друге. А по-третє, ідея, можливо, навіть і не йому належить, а, припустимо, нашим американським друзям, які майже щодня публічно нагадують українській владі про реформи та боротьбу з корупцією. Як умову підтримки. У такому разі оголошення рекрутингу «не кума, не свата й не брата» мало б продемонструвати готовність влади боротися з корупцією у своїх лавах, призначаючи на окремі «теплі» посади в Кабміні прозорих і професійних менеджерів. Ну, а якщо і в них нічого з нашими реформами не вийде – то тут уже вибачте...

У день відкриття сесії ВР ЗМІ опублікували інсайдерську інформацію про те, що АП, виявляється, вело пошук кандидатів у члени уряду без конкурсу і з допомогою рекрутингової компанії. Адміністрація Порошенка звернулася за проханням підібрати кандидатури потенційних міністрів до міжнародної консультативної компанії WE Partners – місцевого партнера глобальної рекрутингової компанії Korn Ferry. Компаній залучили навіть дві, а серед претендентів – американці, грузини й литовці. Отже, хто ж добирає нам членів уряду «по-новому»?

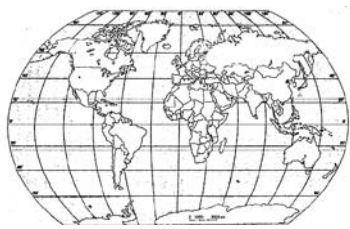
Повна й коротка назва цієї компанії, як свідчить держреєстр, ТОВ «Ворлд ексзекутив партнерз». Але ця назву вона носить усього кілька місяців – з червня 2014 р. З моменту заснування у 2008 р. ТОВ називалося «Мейн серч енд девелопмент», а з липня 2011 р. було перейменоване на «Росексперт».

Точно так само називається й московська рекрутингова компанія, що працює з 1996 року й представляє інтереси на ринках Росії, України та Казахстану вже згадуваної глобальної компанії Korn Ferry. І в тому, що київський «Росексперт» (а віднедавна і «Ворлд ексзекутив партнерз») може вважатися «дочкою» московського, сайт російської компанії не залишає жодних сумнівів.

Офіційного сайту компанії, зареєстрованої в Україні, якій АП Порошенко довірила добирати кадри у Кабмін, знайти не вдалося. За адресою <http://wepartners.com/> відкривається тільки одна сторінка з контактами WE Partners в Україні та Казахстані. Решта інформації – на російському сайті, до якого вона підв'язана, і це логічно: як впливає з того ж таки джерела, саме компанія RosExpert створила «консалтинговий альянс WE Partners (World Executive Partners), який об'єднує компанії, що працюють у галузі формування, оцінки та розвитку успішних управлінських команд у Росії і країнах колишнього СНД». І все це зав'язано на Москві. Мабуть, «гібридний мир» Петра Порошенка передбачає, що добирати міністрів для країни, котра зазнає військової агресії, може компанія, закорінена в столицю країни-окупанта.

Валентина Самар
«Дзеркало тижня»

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

Минулого тижня, протягом 28-30 листопада, відбувся візит 77-річного Папи Римського Франциска до Туреччини, який оглядачі назвали історичним. Під час нього Папа не тільки закликав до діалогу християн з мусульманами та євреями, а й висловив упевненість, що розкол єдиної християнської церкви, який відбувся в далекому 1054 році, має бути нарешті подоланий. А вже розділення, викликане розколом, триває й досі, незважаючи на те, що в 1965 році взаємні анафеми було обопільно знято Папою Павлом VI й тодішнім Вселенським Патріархом Афінагором.

Саме до спілкування Папи Франциска й Вселенського патріарха Варфоломія було прикуто головну увагу тих, хто стежив і висвітлював візит понтифіка до Стамбула й Анкари.

ПАПА РИМСЬКИЙ ФРАНЦИСК У СТАМБУЛІ

30 листопада в Стамбулі під час братньої зустрічі з нагоди вшанування пам'яті Святого Андрія Первозванного лідери двох гілок християнства – католицизму та православ'я – підписали Декларацію, в якій «наново підтвердили спільні наміри й турботи прямувати вперед, до мети подолання розколу з любов'ю та довір'ям перешкод, які нас розділяють».

Першоєрархи наголосили на важливості сприяти повній єдності між усіма християнами, а передовсім між католиками і православними, висловили спільну стурбованість ситуацією в Іраку, Сирії, на всьому Близькому Сході та не оминули увагою й молитвою Україну. «Ми молимося за мир в Україні, країні давніх християнських традицій, і закликаємо сторони конфлікту знайти шлях діалогу й поваги міжнародного права», – заявили лідери двох церков.

Папа Римський також відвідав у Стамбулі мусульманську мечеть – він помолився разом з турецьким муфтієм Рахмі Яраном у мечеті султана Ахмета, відомій під назвою «Блакитна».

Католики, що мешкають у Туреччині, у суботу, 29 листопада,

Імена Папи Римського Франциска та Вселенського Патріарха Варфоломія назавжди вкарбуються в історію, якщо їм вдасться подолати багатовіковий розкол у християнстві

зустрілися з главою своєї Церкви в катедральному соборі Святого Духа, що в Стамбулі, де Папа відслужив Літургію.

«Слід терпляче й безперервно продовжувати зусилля для встановлення міцного миру, що ґрунтується на пошані до основних прав і обов'язків, пов'язаних з гідністю людини», – сказав Папа Франциск у зверненні до представників турецької влади й дипломатів під час церемонії привітання у президентському палаці в столиці Туреччини Анкарі.

Папа Франциск відвідав мавзолей засновника Турецької республіки Мустафи Кемалю Ататюрка. Він поклав вінок і залишив запис у Золотій книзі, яка зберігається в мавзолі.

Пізніше Папа провів розмову з президентом Туреччини Реджепом Ердоганом у його недавно збудованому президентському палаці поблизу Анкари, ставши першим іноземним високим гостем, якого прийняли в цьому розкішному комплексі, який на-

лічує тисячу кімнат й обійшовся турецькому народові в 615 мільйонів доларів.

Нинішній візит Папи Франциска відбувався на тлі загострення напруженості між мусульманами та християнами й захоплення ісламістськими бойовиками території в Іраку та Сирії, внаслідок чого, за деякими даними, 1,6 мільйона біженців були змушені виїхати до Туреччини. Папа осудив насильство та висловив занепокоєння з приводу долі християн, яких переслідують екстремісти.

Перебуваючи в Департаменті з питань релігії, Папа Франциск, зокрема, сказав: «Ми маємо обов'язок викривати всі порушення гідності й прав людини. Людське життя, дар Бога-Творця, має священний характер. Тому, насильство, яке шукає релігійного виправдання, заслуговує якнайсильнішого осуду, тому що Всемогутній є Богом життя й миру. І від усіх, які кажуть, що Йому поклоняються, світ очікує, що вони будуть чоловіками та жінками миру, здатними жити, як брати і сестри, не зважаючи на етнічні, релігійні, культурні та ідеологічні відмінності».

НАФТА ПРОТИ ПУТІНА

Економіка Росії на тлі європейських санкцій та зниження світових цін на нафту втрачає сотні мільярдів доларів. Про це заявили представники російського уряду. Тим часом, очікування росіянами кращих новин зі світового нафтового ринку не виправдалися. 27 листопада у Відні на засіданні Організації країн-експортерів нафти (ОПЕК) про обмеження видобутку цієї сировини для того, щоб штучно втримати ціни, домовитися не змогли.

Економічні санкції, накладені на Російську Федерацію державами Заходу за анексію Криму та війну на Донбасі, виявилися не єдиним викликом для слабкого бюджету цієї держави, яка розгорнула воєнну кампанію в Україні. Іншого, значно відчутнішого удару по російській економіці та її валюті завдали світові ціни на нафту, які останні кілька місяців невідомо падають. Адже нафта й газ становлять близько двох третин російського експорту, а це робить рубль та інші російські активи вельми чутливими до зміни цін на нафтовому ринку світу.

Як заявив міністр фінансів Росії Антон Сілуанов, російська економіка через санкції та здефлекування нафти втрачає 100 мільярдів доларів на рік. Москва сподівалася, що держави-експортери на конференції ОПЕК у Відні домовляться скоротити видобуток нафти, скориставшись механізмом квот. Однак, ці сподівання не виправдалися.

«Конференція вирішила, що країни-експортери й далі видобуватимуть 30 мільйонів барелів щодня ще принаймні наступні півроку. Цим ми не надсилаємо нікому жодних сигналів. Ми тільки намагаємося встановити справедливую ціну», – заявив генеральний секретар ОПЕК Абдалла Салем аль-Бадрі по завершенні конференції. Він переконаний, що ціна за барель нафти нині низька, але це не означає, що слід терміново щось

Невпинне падіння світових цін на нафту може призвести до колапсу російської економіки

робити. «Подивимося, як розвиватиметься ринок, а наступна зустріч ОПЕК буде 5 червня 2015 року», – сказав аль-Бадрі.

З червня цього року ціни на нафту впали приблизно на третину. Як свідчить британський онлайн-сервіс Livecharts, нафта марки Brent впала до рівня \$68. Як зазначає видання Reuters, азійський ринок із запізненням відреагував на рішення ОПЕК про збереження обсягів видобутку. Очікується, що ціни продовжуватимуть падіння.

Зниження цін на нафту загрожує економіці РФ. Про це у Вашингтоні заявила 1 грудня директор-розпорядник Міжнародного валютного фонду Крістін Лагард. «Це суттєва загроза для Росії – вона додає крихкості й вразливості, й росіяни знають про це. Подивимося, яка буде їхня реакція», – сказала Лагард, назвавши серед інших чинників ослаблення російської економіки західні санкції й падіння обмінного курсу рубля.

ДОНАЛЬД ТУСК – НОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ РАДИ

Колишній польський прем'єр Дональд Туск став новим президентом Європейської ради – головного органу Євросоюзу. Туск є першим чільним політиком з посткомуністичних країн Центральної та Східної Європи, який став на чолі керівного органу ЄС, замінивши на цій посаді бельгійця Германа ван Ромпея. Мандат Туска триватиме два з половиною роки.

Передаючи повноваження Дональду Туску, Ромпей сказав, що Туск переїхав до Брюсселя подолавши пів Європи, а сам Ромпей – місцевий бельгійець і жив в 15 кілометрах від місця праці. Але момент передачі й справді історичний – вперше передавалося президентство в Європейській раді після Лісабонського договору, який реформував керівні органи ЄС.

Дональд Туск став першим президентом Європейської ради – вихідцем з країни колишнього соціалістичного табору

Ромпей підкреслив й інший момент – Туск походить з країни, яка 25 років тому була за «залізною завісою». Власне, одним із здобутків ЄС є подолання мурів і бар'єрів та об'єднання старого континенту.

Дональду Туску 57 років. Він палкий прихильник української євроінтеграції, активно підтримує санкції ЄС проти Росії і виступає за надання допомоги Києву.

Серед пріоритетів Туска буде вгамування війни та кризи в Україні, утримання Великої Британії в ЄС та подолання економічної кризи – зокрема в єврозоні. «Ми потребуємо безжалісної відданості тому, аби покласти край економічній кризі», – сказав Туск під час церемонії передачі повноважень у Брюсселі.

У Туска дуже приязні стосунки з німецьким канцлером Ангелою Меркель, а також британським прем'єром Дейвідом Кемероном та французьким президентом Франсуа Олландом. Це важливо для людини, яка на посаді президента Європейської ради буде координатором на саммітах і має шукати компроміс поміж 28-ма країнами-членами ЄС. Туск також виступає за посилення ваги ЄС у світі.

ДИКТАТОРА ВИПРАВДАЛИ, РЕВОЛЮЦІЯ МОЖЕ СПАЛАХНУТИ ЗНОВУ

Вуніверситетах Єгипту в неділю, 30 листопада, вибухнули масові протести проти судового рішення про зняття кримінальних обвинувачень у справі проти колишнього президента Госні Мубарака, який керував країною протягом 30 років. 2012 року його було засуджено до довічного ув'язнення за звинуваченням у загибелі 239 антиурядових демонстрантів роком раніше. Однак Вищий суд Єгипту скасував нині цей вирок.

Активісти сприйняли це рішення як ще одну ознаку наступу на їхні права, виборені народним повстанням. Сотні демонстрантів зібралися 30 листопада біля Каїрського університету, розмахуючи портретами Мубарака за ґратами і вимагаючи «повалення режиму» – під цим гаслом 2011 року відбулася революція «Арабської весни», які прокотилися від Тунісу до країн Перської затоки.

Виправдання колишнього єгипетського диктатора Госні Мубарака за всіма пунктами обвинувачень зводять нанівець завоювання «Арабської весни»

У суботу, 29 листопада, після оголошення рішення суду, двоє людей загинули й дев'ятеро дістали поранення під час сутичок з поліцією, яка застосувала слізозгінний газ та дробовики, щоб розігнати близько 1000 протестувальників, які намагалися потрапити на площу Тахрір – серце Єгипетської революції, внаслідок якої було повалено диктатуру Госні Мубарака.

Водночас прихильники Мубарака радіють звільненню колишнього президента.

«Слава Аллаху за цю справедливість. Мубарак повернув собі свої права. Єгипет переміг змову 25 січня», – каже один із прихильників колишнього президента.

«Я знімаю капелюх перед правосуддям і вітаю президента Мубарака після чотирьох років його страждань. Слава Аллаху, він переміг, і слава Аллаху, правда восторжествувала. Тепер ми хочемо, щоб йому віддали почесні», – каже інша прихильниця колишнього глави держави. Дружина Госні Мубарака, дізнавшись про рішення суду, негайно попрямувала до шпиталю, куди гелікоптером доставили виправданого за всіма статтями обвинувачення экс-президента Єгипту.

За матеріалами зарубіжної преси підготував Хома Мусієнко Фото Reuters

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

Минулого й цього тижня Україна жила кадровими проблемами, затамувавши подих стежачи за двома головними «виставами», які відбулися 27 листопада й 2 грудня. Перша водночас була й першим після виборів 26 жовтня засіданням Верховної Ради, на яке прибув президент Петро Порошенко. Ні для кого не було несподіванкою, що він вніс на розгляд кандидатуру Арсенія Яценюка як голову майбутнього уряду. Після Революції Гідності кращого прем'єра в Україні не знайти. Освічений, ерудований, патріотичний... Хотів написати ще й епітет «принциповий», але утримався. Бо всі ще пам'ятають, як «младотурки», до яких, без сумніву, належить і Арсеній Петрович, легко, граючись, виштовхали на маргінес політичного життя в Україні свою шефіню Юлію Тимошенко, яка після януковичської тюрми розраховувала на найвищі державні посади, включно з президентською. Втім, вчора ще віддані до непристойності соратники хутко побігли туди, де персонально для них засвітився зелений вогник подальшого просування кар'єрною драбиною.

За кандидатуру А.Яценюка на посаду прем'єр-міністра України проголосував 341 депутат. Чудовий результат, якщо згадати входження до партії Юлії Тимошенко яценюкового Фронту змін, який, відчувши, що підтримка Юлії в суспільстві різко впала, з'явився на останніх парламентських виборах вже під вивіскою Народного фронту (воістину, політика – це найбрудніша справа на землі). Причому не просто з'явився, а й переміг суперважковговика під аббревіатурою БПП (Блок Петра Порошенка).

До речі, Петро Олексійович виступив на першому засіданні Верховної Ради з посланням до нації, яке журналісти, заклопотані кадровими сенсаціями, якось проминули. Втім, це був засадничий документ, який так і називався «Про внутрішнє та зовнішнє становище України».

За словами президента, нині Україна отримала унікальний шанс, «який дуже відповідальний. Український народ подарував Українській державі, вперше обравши до українського парламенту проєвропейську конституційну більшість». «Наше з вами завдання можна передати простою формулою: відвести загрози й використати шанс», – сказав Петро Порошенко.

Ще до обрання прем'єра й голови Верховної Ради депутати утворили, нарешті, коаліцію, перші збори

якої відбулися того ж таки 27 листопада, в перерві між пленарними засіданнями ВР. На них було ухвалено рішення назвати нову парламентську більшість, яка об'єднала п'ять фракцій (БПП, Народний фронт, «Самопоміч» мера Львова А.Садового, Радикальну партію О.Ляшка й партію «Батьківщина» Ю.Тимошенко) з 302 депутатів, дещо пафосно: «Європейська Україна». Вже після голосування голова фракції «Самопоміч» О.Березюк розкритикував цю назву й запропонував ще раз добре подумати й обговорити її. «Бо як назвемо, так і попливемо», – сказав О.Березюк.

Але повернімося до виступу П.Порошенка. Глава держави закликав скористатися унікальними можливостями, які відкрила Революція Гідності. «Революція Гідності, героїчний спротив українців

Нові керівники Української держави обіцяють уникати інтриг, чвар і міжусобиць, а працювати виключно на благо українського народу

ЧИ ПО-НОВОМУ МЕСТИМЕ НОВА МІТЛА?

В Україні обрано прем'єра й спікера та затверджено новий уряд

агресії, повернення на шлях демократії – все це на небачену висоту підняло міжнародний авторитет України», – відзначив Президент, додавши, що «цей авторитет, віру світу в потенційну успішність українського проекту, готовність допомогти в його реалізації ми з вами повинні конвертувати в широкий потік іноземних інвестицій в українську економіку, який вкупі з тяжкою повсякденною працею почне підвищувати соціальні стандарти українців до рівня європейських».

Щодо відносин з новим парламентом, президент заявив: «У реалізації реформаторської, проєвропейської коаліційної угоди я є надійним союзником нового парламенту. Керуватимуся насамперед Конституцією України, яка чітко – або більш-менш, відносно чітко – розподіляє і повноваження, і сфери відповідальності. Зроблю все від мене залежне для злагодженої роботи Верховної Ради, Президента, Кабінету Міністрів».

Говорячи про закон про Національне антикорупційне бюро, який незабаром набере чинності, Президент запропонував призначити його керівником людину з-поза меж України. «Вона матиме одну перевагу – відсутність зв'язків в українській політичній еліті», – наголосив Порошенко.

Забігаючи наперед, повідомлю, що в новому уряді України є три іноземця (грузин Олександр Квіташвілі, литовець Айварас Абромавичус і українська американка Наталя Яреско (20 останніх років вона живе й працює в Україні), які отримали від Порошенка українське громадянство безпосередньо перед другою виставою політичного сезону, що минає, тобто затвердженням уряду.

«Наша політика має бути спрямована на те, щоб крок за кроком рухатись від країни Революції Гідності до країни гідності. Хочу, щоб ви кожного разу, ступаючи до цієї

зали, як і я, заходячи до адміністрації на Банковій, згадували про полеглих, які віддали життя за Україну. Як за сотні кілометрів звідси, так і в кількох кварталах, на алеї Небесної сотні. І щоб так само згадували про живих, які потребують ефективного урядування, успішних реформ, розвиненої економіки, соціальних гарантій та справедливості», – закликав народних обранців президент.

Він відзначив, що виклики й загрози, які постали перед перед Україною, не стояли з часів Другої світової війни та повоєнної розправи з українським національним рухом. Президент назвав головними викликами відсутність надійних гарантій зовнішньої безпеки, тотальну корумпованість державного апарату, судової системи, а також безробіття, бідність та соціальну несправедливість, які ворог обов'язково використовуватиме для дестабілізації України.

Петро Порошенко наголосив, що найважливіше нині і для влади, і для країни – бути єдиними. «Євангеліє вчить, що царства, поділені всередині, впадуть. Так будьмо ж єдиними, бо настав момент згуртуватися в боротьбі за Україну!», – патетично вигукнув Порошенко, відзначивши, що випробування об'єднали країну. «Хитка ідеологічна рівновага, в якій Україна 23 роки балансувала між Сходом та Заходом, змінилася повною ясністю. Майже 100% людей в Україні виступають сьогодні за єдину країну. Конституційна більшість українців бачить її унітарною, а не якоюсь там федерацією», – сказав Петро Порошенко.

Другим актом вистави 27 листопада було обрання голови Верховної Ради. Всі знали, що Порошенко пропонує нас цю посаду свого протеже – Володимира Гройсмана. На відміну від Яценюка, ще одного Юліного соратника «до гробу» Олександра Турчинова,

який після революції зручно всівся в цьому кріслі, чекала доля всіх політиків, які часто змінюють своїх покровителів – його усунули з цієї посади і він тепер очолюватиме в парламенті фракцію Народного фронту.

Відразу після того, як 36-річний В.Гройсман набрав 359 депутатських голосів, всі кинулися вивчати, хто такий цей новий політичний вундеркінд. З'ясувалося, що він – колишній мер Вінниці (пригадаймо, що Вінничина з її цукровими заводами – це вотчина Порошенка-бізнесмена), якого називали «організаційним генієм». З'ясувалося також, що він не має базової вищої освіти, а закінчив лише «курси підвищення кваліфікації», яких, немов грибів після дощу, наплотив постнезалежний хаос – Міжрегіональну академію управління персоналом і Національну академію державного управління. Того, хто не знайомий з українськими реаліями, нехай не вводять в оману слова «академія». За ними абсолютно нічого не стоїть. Так само як і за словосполученням, наприклад, «університет лінгвістики й права» або за новими назвами колишніх провінційних педагогічних інститутів – «університетів» з їхнім вкрай низьким рівнем освіти.

Втім, «організаційний геній», якого за логікою слід було призначати на посаду господарську, сів у крісло, яке до нього насиджували різні люди, серед яких і такі відверті негідники й зрадники власної совісті, як О.Мороз, О.Ткаченко та В.Литвин. Але, може, й справді він – геній, і Верховна Рада під його проводом нагадуватиме зовсім інший орган, ніж він був всі роки нашої незалежності.

2 грудня відбулася друга політична вистава, яка закінчилася затвердженням нового складу Кабінету Міністрів. За постанову, в яку були занесені всі міністри пакетом, проголосувало 288 депутатів.

На посаду віце-прем'єр-міністра – міністра регіонального розвитку, будівництва й житлово-комунального господарства затверджено Геннадія Зубка, віце-прем'єр-міністра з питань інфраструктури – Валерія Воцєвського, міністра охорони здоров'я – Олександра Квіташвілі, міністра економічного розвитку й торгівлі – Айвараса Абромавичуса, міністра фінансів – Наталю Яреско, міністра енергетики й вугільної промисловості – Володимира Демчишина, міністра інфраструктури – Андрія Пивоварського, міністра науки й освіти – Сергія Квіта, міністра соціальної політики – Павла Розенка, міністра інформаційної політики – Юрія Стеця, віце-прем'єр-міністра – міністра культури – В'ячеслава Кириленка, міністра внутрішніх справ – Арсена Авакова, міністра юстиції – Павла Петренка, міністра Кабінету Міністрів – Ганну Оніщенко, міністра аграрної політики – Олексія Павленка, міністра екології – Ігоря Шевченка, міністра молоді й спорту – Ігоря Жданова.

Отже, 30-денна коаліціада, спікеріада та прем'єріада позаду. Україна стомилася жити в очікуванні – вона вірить, що нова мітла почне мести по-новому, і життя простих людей нарешті зміниться на краще. Вистраждана Україна отримала змішану модель управління грошовими потоками, а значить і державою: Петро Порошенко не зважився отримати все, а також не зміг піти на чіткий розподіл зон відповідальності. Яценюк не ризикнув зробити крок убік, але й не схотів прийняти на себе усю відповідальність за економіку, віддавши президенту війну та боротьбу з корупцією. Як би там не було, але портфелі, нарешті, поділено, крісла зайнято. До праці, панове!

**Тарас Гнип
Спеціально
для «Нової газети»
Фото УНІАН**

ПАМ'ЯТЬ

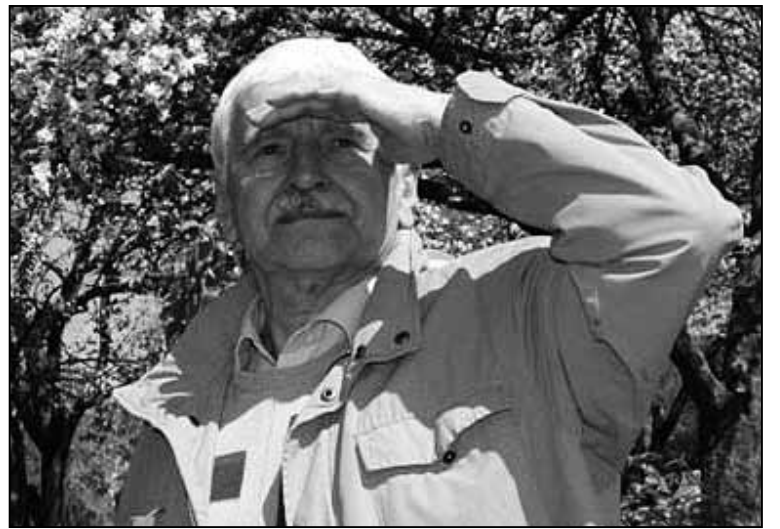
Першого грудня, в день чергової річниці проведення Всеукраїнського референдуму, від якого почала відлік історія новітньої України, перестало битися серце Євгена Сверстюка – людини, яку справедливо називали совістю української нації, політв'язня радянського режиму, українського письменника, філософа, президента Українського ПЕН-клубу, автора одного з найважливіших текстів українського самвидаву – «З приводу процесу над Погужальським».

«Він хотів, щоб його поховали саме звідти, з тієї церкви, щоб ні в яке офіційне приміщення не клали. Я думаю, що цим розпоряджатиметься Олександр Сугоняко. Вони були в дуже гарних стосунках, сусіди. Я думаю, він на себе візьме більшою мірою цей клопіт. Я ж розгублений і приголомшений. Україна й всі ми осиротіли», – сказав Василь Овсієнко.

У своєму останньому інтерв'ю Євген Сверстюк зазначав, що Україна нині проходить надзвичайно відповідальне випробовування на злам, на відстоювання своєї свободи та незалежності, яке треба з гідністю пройти.

ж він – банкір!», – заперечив Є.Сверстюк. І тоді ми показали роздруковку офіційних прибутків Віктора Ющенка і вартість тільки кількох його дач. Євген Сверстюк довго дивився на ті цифри, а потім мовив: «Якщо це правда, то Україну знову підло обдурили».

Йому найбільше в житті боліла Україна. Простий селянський хлопець з Волині, він міг стати відомим письменником чи науковцем, бо Господь щедро обдарував його талантами. Але бачучи наругу над Україною в стайні під назвою «СРСР», він обрав шлях боротьби за волю Вітчизни. І ніколи не зійшов з цього шляху.

Євгена Сверстюка за життя справедливо називали совістю української нації

ОСИРОТИЛА УКРАЇНА

На 86-му році життя помер Євген Сверстюк

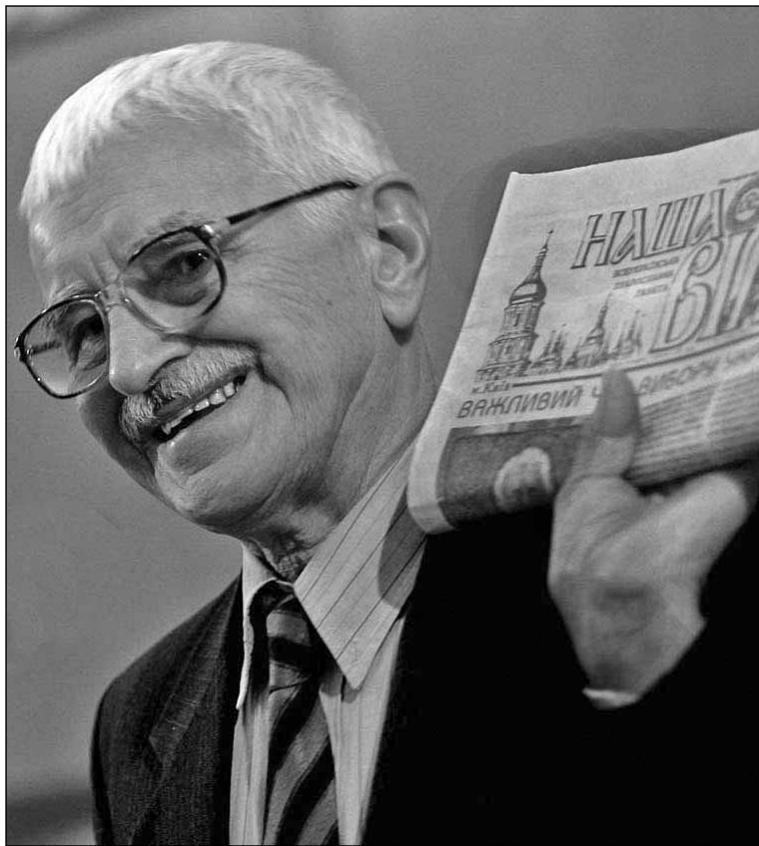
Наставники Путіна переслідували його за участь у «самвидаві» і протести проти арештів і незаконних судів. У 1959, 1960, 1961, 1965 (за виступи проти дискримінації української культури), 1972 (за промову на похороні Дмитра Зерова) роках його звільняли з праці за політичними мотивами. А в січні 1972 року заарештували і в березні 1973-го засудили за статтею 62 ч. І КК УРСР за виготовлення й розповсюдження «самвидаву» до семи років таборів (покарання відбував у Пермській області) та п'яти років заслання (відбував у Бурятії).

Але караючи видатного українського патріота й інтелектуала, КДБ і вся тодішня радянська каральна машина боялися навіть не поширеної ним «самвидавської» правди. Вони вже тоді розглядали в ньому носія й поширювача потужнішої й переможнішої правди – Христової. Саме тому таким суворим був вирок, саме тому так пильно стежили чекісти за ним після звільнення.

...Він помер від тяжкої захворювання на 86-му році життя. Це сталося ввечері 1 грудня у міській клінічній лікарні №10, що в Голосіївському районі Києва.

«В останній час у нього було виявлено, крім діабету, ще також і захворювання підшлункової залози та рак. Я хотів прийти до нього, але мені сказали, що він у тяжкому стані – не до відвідувачів», – сказав його відданий побратим, також колишній в'язень радянських «артеків» Василь Овсієнко.

За його словами, Євген Сверстюк запевняв, щоб його винесли, аби покласти в рідну землю, з церкви Різдва Пресвятої Богородиці, що належить до Української автокефальної православної церкви.

Євген Сверстюк зі своїм дітищем – газетою «Наша віра»

Мільйони українців звиряли своє бачення тієї чи іншої ситуації зі статтями й есеями Євгена Сверстюка. І коли бачення ці не збігалися, шукали помилки в собі. Бо Євген Сверстюк помилявся рідко, а коли помилявся, то не соромився визнати свої помилки.

Так було, коли ми з дружиною брали в нього інтерв'ю в Києві, у кав'ярні на Майдані Незалежності.

Це була епоха Віктора Ющенка, точніше його запеклої війни з Юлією Тимошенко. Ми переконували Євгена Олександровича, що Ющенко – це зовсім не той політик, який потрібен був тоді Україні. Доводили, що попри його запевнення (ці руки нічого не вкрали), він також жив не на одну платню. І розповіли, які маєтності Віктор Ющенко має. «Але

Я познайомився з цим великим чоловіком ще тоді, коли про нього знали тільки в КДБ та кілька його побратимів-дисидентів. Колесо історії робило черговий свій оберт і в кінці цього оберту СРСР мав полетіти на звалище. Тоді в це ніхто не вірив, а простий тесля, вчорашній радянський політзек Євген Сверстюк був переконаний: дні Радянського Союзу полічено, як колись було полічено години вавилонського царя Балтасара, якому Господь невидимою рукою написав на стіні під час чергового гуляння-оргії: «Мене, текел, фарес». Цар покликав мудреців, аби пояснили йому, що саме означають ці слова. І тільки пророк Даниїл розшифрував їхнє значення: «Порахував Господь багатство твоє й поклав йому край. Тебе зважено на терезах Божих й

нікчемна вага твоя. Не мине й доби, як перси розділять царство твоє, а тебе вб'ють». Тієї ж ночі Балтасара було вбито, а Вавилон перейшов під владу персів.

Він дочекався «мене, текел, фарес» і радянського режиму, але не кинувся в політику, як зробило багато його однодумців-колишніх дисидентів. Він не хотів і не міг ставати владомощцем. Бо влада, навіть на рівні народного депутата, означала для нього зраду власної совісті, як і гроші, як і численні пільги, якими вчорашні побратими, не гребуючи, користувалися, роблячи вигляд, що нічого аморального не відбувається.

Він обрав шлях просвітництва, редагуючи не перші газети України, які щедро обдаровували мільйонами доларів або олігархи-зłodії, або державний бюджет України, а «Нашу віру» – джерело цілющої води в смердючому болоті тотальної брехні, злодійства, корупції, споживацтва й перегонів за мільйонами, палацями, «ролексами», «мерседесами»... Він хотів нести своєму народові Христову правду, яка вказує людям шлях, дарує істину й життя. Він закликав черпати мудрість з книги Світла й Правди Біблії, а не з макулатури, якою завалила книгарні радянська пропаганда й постнезалежний хаос. «Наші поліції заставлені книжками советської епохи й відвертої тупості. Більшість з них ніколи не будуть прочитані. І не тому, що перейняті духом жутиї ідеології. Основна їхня вада – лжесвідчення. Вони неправдиві, бо оминають важливе, але не суголосне з партійною ідеологією, акцентують дрібне й другорядне, що не сприяє розумінню часу й людини. Книжка, яка не дає правдивих свідчень чи то на догоду замовників, чи з безпринципності

автора, не має вартості...» А коли лічильник його життя відбив цифру 80 на його відночлі й владомощці поспішили нагородити його званням Героя України, він... відмовився. Сказав, що не може прийняти нагороду, яку до нього вручали таким пройдисвітам як Володимир Литвин. Владомощці скомпроментували це звання, нагороджуючи ним відвертих негідників і аферистів, і Євген Сверстюк не прийняв цієї, за словами Ліни Костенко, «політичної біжутерії».

Коли Євген Олександрович повернувся з бурятського заслання, то працював теслею на Київській фабриці індошови № 2. Саме там я й знайшов його, запросивши до школи, де вчилися мої діти. Вони поставили виставу про політичних в'язнів України, і я хотів, щоб Є.Сверстюк виступив перед ними.

Він говорив тихо, але кожне його слово мало вагу. І навіть перед дітьми він говорив про великі речі. «Як ви думаєте, – запитав у школярів Є.Сверстюк, – ким найважче бути?» «Шахтарем!», – вигукнула якась дівчинка. «Пожежником», – заперечив їй якийсь хлопчина. «Ні», – сказав Євген Сверстюк, – найважче, діти, бути тим, хто завжди каже правду».

...Важко повірити, що його вже немає на цій землі. Але ще важче усвідомлювати, що ні з ким тепер буде звірити своє бачення тієї чи іншої ситуації. Що не прочитаємо ми більше блискучих його статей і есеїв, не довідаємося, що думає совість української нації про пекучі українські проблеми. Замовк його голос, не напише більше нічого його рука. Але залишається його великий духовний спадок і приклад, як жити на цій землі не за лежею.

Вічна пам'ять!

Валентин Лабунський

ОСТАННЄ ІНТЕРВ'Ю

Не стало Євгена Сверстюка. У своєму останньому інтерв'ю він, вже тяжко й безнадійно хворий, думає і переживає за Україну, заради волі якої карався в радянських таборах, задля процвітання якої жив, творив і страждав.

Ясно, що відкрита лють та ненависть до незалежної України з боку спадкоємців «менеджера Сталіна» в Кремлі означає одне: ця неприхована агресія є лише ознакою слабкості так званого «старшого брата», і вона приречена від самого початку на поразку. Старі радянські сили, котрі відходять у небуття, раптом конвульсивно спробували реалізувати чи не свій останній шанс з метою повернення в минуле. Але всім зрозуміло, що це лише конвульсія конаючої системи насилля, яка болюча для світу, особливо для України, але її необхідно пережити, цю інтервенцію вмираючої вже сили, і рухатися далі шляхом свободи.

Про небезпеки, які таїть у собі такий етап розвитку історії для України, – останнє прижиттєве інтерв'ю Євгена Сверстюка, яке він дав радіо «Свобода».

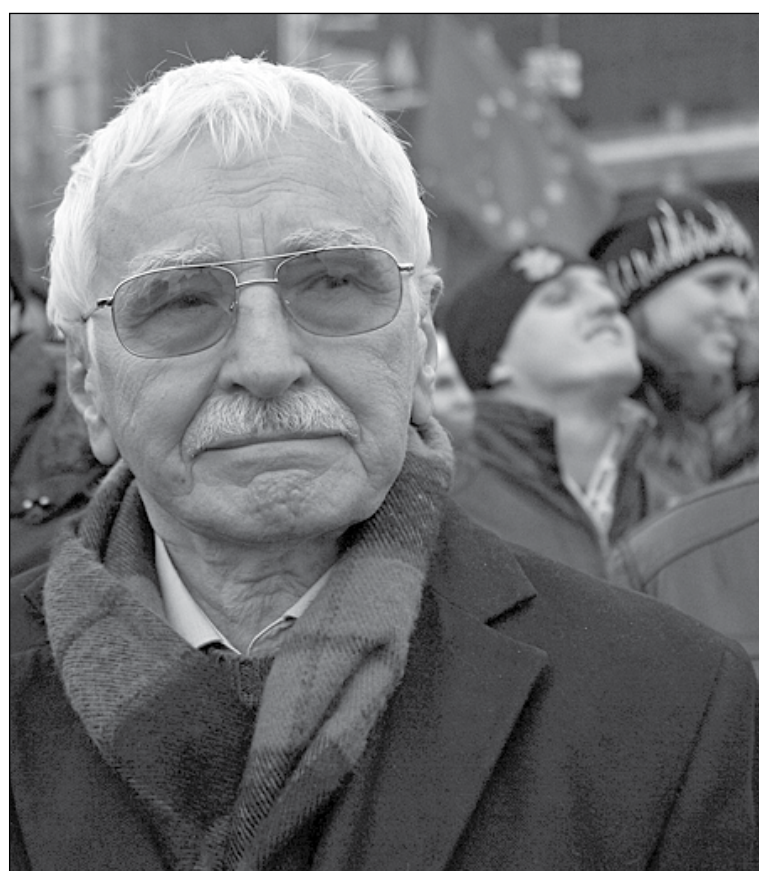
завоювання Західної України, Балтики та інших країн. Ті ж методи, та ж брутальність, той же принцип насильства і та ж безвідповідальність. Ясно, що це багатьох людей жахає, і ясно, що воно діє усіма силами залякування. Але разом з тим це залякування є духовно імпотентним. Воно є безперспективним. За цією силою є більше відчаю, аніж справді сили, тупої злості, мовляв, «ето есть наш последний і решительный бой», і я думаю, що і «последнее поражение».

– Ці події – це дуже важливий шанс для всіх українців, історична нагода, битва, в якій вони могли б самоутвердитися...

– Я думаю, що це нам послано як випробування, як іспит на самоствердження. І це самоствердження відбувається на всіх рівнях. Не випадково при поганому озброєнні, при поганій підготовці дух наших захисників дуже високий. Є, правда, прикрий момент, що їхня зброя, зброя дезінформації, фальшивих міфів Кремля, зброя позавчорашня, зжита, загнана все ж пускається в хід, і, очевидно, це її останній шанс. Не може брехня, нанизана на брехню, створити щось. Чи є тут щось нове? Якщо підійти аналітич-

чином міфи Сталіна мали пропагандистський успіх. Ця війна не була ніякою вітчизняною. Яка вітчизняна, коли мільйонні армії здаються в полон, мільйони одягають ворожу уніформу проти Сталіна?! Яка ж це вітчизняна війна?! Але пущено в хід, що вітчизняна, і спробуй скажи, що не так.

Таким чином плодилися насильно контрольовані міфи. Вони мали успіх, і я думаю, що поразка нинішнього режиму, й советського, і постсоветського режиму Путіна, в тому, що він не має належного озвучення в світі. Путін всюди викритий, він як паяц, який забрехався. І ніхто йому не вірить. Я думаю, що тим людям, які схильні абсолютизувати лихо даної хвилини, лихо даного часу в нас, треба зрозуміти, що проти Путіна свігло світу, коли він з його шизофренічним чи маніакальним «дранг'ом» на Україну, з його брехнею просто засвітився. Він зрозумілий, його ніхто не підхопить. Нині немає тієї колосальної советської агентури на Заході, у світі, і тієї кон'юнктури, яка підтримує переможця. Тому це необхідно осмислити, осмислити як вже його поразку. І ця сила тримається лише на певних реальних факторах тимчасового характеру.

Євген Сверстюк на Майдані

ЄВГЕН СВЕРСТЮК: «ПУТІН – ЦЕ ПАЯЦ, ЯКИЙ ЗАБРЕХАВСЯ»

– Видиму частину подій ми, звичайно, характеризуємо в пресі, невидиму більше переживаємо й відчуваємо її, так би мовити, інтуїтивно. Цілком ясно, що видима частина подій несподівано повернулася, я б сказав, у дуже добрий бік, бо для нас головним бар'єром був кримінальний режим Януковича, який дуже міцно закорінився і який дуже міцно об'єднався з російським, також кримінальним по суті своїй режимом. І раптом цей режим в Україні падає, скандально падає. І той народ, який здавався нам всім обезсиленим, не організованим, раптом набирає сили і скидає цю кримінальну тимчасову камарилью, чим великою мірою розчищає собі дорогу до свободи. І це, на мою думку, дуже фортунний для нас поворот історії.

Але ми схильні переживати труднощі, ми схильні переживати болі сучасної доби, сучасного моменту та схильні надавати їм занадто великого значення. Ясно, що це цілком відома схема, що слідом за революцією йде національне зміцнення, а за ним відразу ж іноземна інтервенція. Це ніби класична схема. І воно, власне, так і відбувається у нас. Революція була дуже гідною. Вона й називається Революцією Гідності. Другий важливий момент – національне й релігійне пробудження стало фантастичним. Ми цього не очікували. Особливо ми не очікували, що таку велику роль у цих подіях відіграє релігія, релігійний дух народу. Фактично він проявляється й у виконанні гімну «Ще не вмерла Україна...», який нарешті доходить до серця народу.

І, нарешті, ми маємо третій етап – інтервенцію. На жаль, інтервенція – це дуже деструктивне начало, це дуже брутальна сила. В даному разі, окрім всього іншого, це сила віджилої епохи, це маньки з цвинтаря советської імперії. Всі їхні методи, як дві краплі води, нагадують те, що вони робили під час

Євген Сверстюк (третій зліва) серед своїх побратимів-шістдесятників: Іваном Драчем, Миколою Вінграновським, Леонідою Світличною, Михайлиною Коцюбинською та Іваном Світличним. Перша половина 1960-х років

но до зброї Путіна й зброї Сталіна – то це одне й теж саме.

– Ну не дарма ж Путін назвав Сталіна «добрим менеджером».

– Так, звичайно, Путін також хоче бути «добрим менеджером». Отже, чому те саме? Річ у тім, що Сталін ніколи не цікавився справжньою реальністю, щоб назвати її відповідним словом. Він навіть не цікавився подіями на якомусь відтинку фронту, він не цікавився правдою подій. І це характерно для більшовицького способу мислення. Для них важливіше було запустити примітивну брехню, якусь абсолютно абсурдну, в яку повірять і яка придатна для їхньої агітації. Я ж кажу: доходило до того, що на якомусь відтинку фронту люди виявляли справжній, нечуваний героїзм, сміливість, але цьому не надавали згори значення, а посилали кореспондента газети «Красная Звезда» з відповідними інструкціями і той складав дешеву байку: чи то героїв-панфіловців, чи про щось таке інше. І все, а істина не має жодного значення. Таким

– Пане Сверстюк, а от як в умовах нинішніх, коли триває війна, інтервенція, як Ви кажете, реформувати Україну, уникнути спокуси концентрації влади, йти саме європейським шляхом?

– Звичайно, є дуже багато ризиків і є дуже багато несподіваних загострень. Але Ви знаєте, що вони дрімали й раніше. Ми мали кримінального президента, а чому, ну, як міг бути в країні президент-кримінальник? Він був «данецький», він був «наш», як вони кажуть. Ми вже тоді мали справу з іншою психікою, з іншою ментальністю. І вона була ворожою нашій культурі й українству. А нині це все вилізло на поверхню. Ну, очевидно, має бути хірургічне лікування в даній ситуації. Бо так його, це мислення, використовували всі, кому не ліньки. Україна, Схід і Захід... Це все підживлювалось, замість того, щоб інтегрувати культурно Схід і Захід, то, навпаки, розігрували це протистояння, цей розкол. А нині багатьом це буде занадто дорого коштувати. Тобто, це

Кожен має нести свій хрест. Євген Сверстюк проніс свій з гідністю християнина і патріота України

вже коштує життя багатьох людей. І ще буде витрачено багато коштів, змушено покладено на те, щоб той Схід підняти до якогось елементарного рівня інформації й культури. Це дуже важко при тій величезній бідності, і моральній, і матеріальній, яка там панує.

– Але все-таки, як це не парадоксально, все ж події показують, що там люди прозрівають набагато скоріше, аніж це могло бути в нібито спокійних умовах.

– Так, звичайно, і я думаю, що тільки в таких умовах, бойових, небезпечних, військових, де є багато експериментів, де є багато несподіванок, які приводять до свідомості, до тям – лише в таких умовах і може бути прозрівання. Бо якщо говорити про агітацію, то люди не вірять в неї, часто не розрізняючи агітації та правдивої інформації, коли звикли до того, що постійно брешуть. І ті, і ті, мовляв, брешуть. То якраз на тлі такої жорсткої реальності люди мають прокидатися й приходити до тям.

– Що Ви думаєте про загрозу відкритої агресії режиму Путіна проти України, коли він може конвульсивно, в страху від можливої втрати влади, піти на відкриту війну?

– Ви знаєте, розігрування різних варіантів і демонізація Путіна – це справа журналістів. Це їхнє поле, їхній хліб... І я думаю, що занадто багато його цитують, занадто багато думають про нього і занадто слабо оцінюють насправді дуже невеликий його інтелектуальний і ще менший моральний потенціал. Чи може Путін розв'язати світову війну – це є питання для психіатра. Звичайно, тут можна прикинути різні варіанти розвитку такої невірної психіки, але цілком ясно, що це не є здорова психіка. Це не є психіка державного керівника. А якщо говорити про розв'язування ще й світової війни, то він у цьому зацікавлений. Річ у тім, що він вже виклав усі козири. Але є ще один – атомний – і він дрімає в чорній валізці. І цей шизофренік вирішив і ним також пограти. Пограти на слабких нервах. От і це є, власне кажучи, відповідь на Ваше запитання.

– Пане Сверстюк, від влади нинішньої в Україні чимало людей очікували більш рішучих кроків. Чи нова влада мусила б діяти значно скоріше на шляху позитивних змін?

– Якщо говорити про нинішню владу, то в мене поки що немає достатньої інформації, щоб судити про вагомість різних діючих осіб у владі. Але те, в яких умовах з'явився новий президент, і в який спосіб він розв'язує питання, мені здається, що це дуже гідно для України. Я думаю, що це дуже достойна фігура. Я думаю, що народ не помилився, коли виявив йому такий вотум довіри.

Інтерв'ю провів Василь Зілгалов

В УКРАЇНІ

ДОНБАСЬКИЙ
ЛІЧИЛЬНИК СМЕРТІ

Під час конфлікту у Донецькій та Луганській областях, за даними на 25 листопада, загинуло 4356 осіб і більше 10 тисяч зазнали поранень. Такі цифри навело Управління з координації гуманітарних питань Організації Об'єднаних Націй. Автори доповіді наголосили, що при підготовці використовували лише дані з офіційних джерел, проте реальні показники смертності значно вищі. Там також зазначили, що більше мільйона осіб були змушені виїхати з районів, охоплених конфліктом. Більше половини з них виїхали за межі України.

Раніше в ООН повідомляли, що лише за час перемир'я, про яке домовилися на початку вересня, загинуло щонайменше тисячу осіб, тобто, в середньому по 13 осіб щодня.

В РНБО України, в свою чергу, повідомили, що в операції на Сході України загинуло півтори тисячі військовиків і понад 4 тисячі дістали поранення.

ДМИТРО ФІРТАШ
ПРАЦЮВАВ НА ПУТІНА

Завдяки підтримці президента Росії Володимира Путіна український олігарх Дмитро Фірташ зміг придбати за пільговою ціною понад 20 мільярдів кубометрів газу та отримати гігантські суми чистого прибутку. Про це повідомляє агенція Reuters в своєму журналістському розслідуванні.

Це дозволило офшорним компаніям Фірташа, зареєстрованим на Кіпрі, заробити більше \$3 мільярдів чистого прибутку. Тим часом, підконтрольний друзям Путіна «Газпромбанк» видав українському бізнесменові кредитну лінію на суму \$11 мільярдів.

Згідно з російськими митними документами, якими володіє Reuters, «Газпром» протягом останніх чотирьох років продав Фірташу понад 20 мільярдів кубометрів газу за ціною, значно нижчою за ринкову. Це приблизно в чотири рази більше, ніж раніше заявлялося російським урядом. Фірташ купував газ за ціною \$249 за 1000 кубометрів, у той час як НАК «Нафтогаз», тобто Україна, купувала його по \$412.

Українські митні документи та корпоративні заявки показують, що компанії Фірташа на Кіпрі та в Швейцарії перепродавали цей газ

його ж хімічним заводам в Україні. Ціни та обсяги дозволяють припустити, що дві офшорні компанії олігарха на цих оборудках заробили близько \$3,7 мільярда протягом двох років. Втім, велетенські суми зі своїх нагробованих мільярдів олігарх, який нині чекає екстрадиції до США в Австрії, перераховував підставним фірмам Путіна. Гроші на внесення застави за Фірташа в сумі 125 мільйонів євро надійшли також з Росії від організації, цілком і повністю залежної від Путіна – Федерації дзю-до РФ.

ВІЧЕ НА МАЙДАНІ
ВИМАГАЄ ВІДСТАВКИ
ГЕНПРОКУРОРА В.ЯРЕМИ

На Майдані Незалежності у Києві 30 листопада влаштували мирну акцію протесту проти генпрокурора України Віталія Яреми. Громадськість обурює той факт, що з рахунків экс-голови Нацбанку Сергія Арбузова та його дружини, які безпосередньо розграбовували Україну разом з сином Януковича Олександром, було знято арешт. Серед інших головних претензій до Яреми, які були названі в ході акції – невиконання закону про очищення влади та затягування з розслідуванням розстрілів 18-20 лютого 2014 року. За словами активістів, вони сподіваються, що у Верховній Раді буде ініційовано питання про негайну відставку Віталія Яреми, який володіє маєтком у кілька мільйонів доларів.

Також Народне віче ухвалило звернення до Президента щодо звільнення Генпрокурора Віталія Яреми за «тотальний безкарний розгул бандитизму та корупції в Україні».

Розміри хабарництва в прокуратурі за часів Яреми зросли до небувалих обсягів.

Працівники генпрокуратури анонімно кажуть, що навіть за часів генпрокурора Януковича Пшонки такого розміру хабарництва не було.

ЗАРОБІТЧАНИ ЗА РІК
ПЕРЕКАЗАЛИ В УКРАЇНУ
9 МІЛЬЯРДІВ ДОЛАРІВ

Українські трудові мігранти в 2013 році перерахували в Україну 9 мільярдів доларів.

Про це йдеться в доповіді фахівців Світового банку (СБ).

Вони також прогнозують, що конфлікт в Україні та санкції проти

російської економіки можуть вплинути на обсяги грошових переказів у країнах Європи та Центральної Азії.

Водночас, за даними СБ, у 2014 році кількість грошових переказів трудових мігрантів до країн, що розвиваються, збільшилась на 5%.

«Минулого року обсяг грошових переказів до країн, що розвиваються, становив 413 млрд. доларів. За нашими прогнозами, цього року ця цифра сягне позначки в 435 мільярдів. Маю нагадати, що це лише офіційно задокументовані дані. Сюди не входять обсяги грошових переказів через неофіційні канали», – сказав старший економіст Світового банку Діліп Ратха.

У грошовому виразі лідером за переказами є Індія з показником у 71 млрд. доларів, друге місце посідає Китай (64 млрд. доларів), а десяте – Україна (9 млрд. доларів).

ГЕНЕРАЛ БРІДЛАВ:
«УКРАЇНА ДОБРЕ ВОЮЄ»

НАТО й Україна розробили всеохопний план з розбудови боєздатності й потужностей української армії, і він уже реалізовується, заявив перед відльотом з Києва 28 листопада головнокомандувач об'єднаних збройних сил НАТО в Європі генерал Філіп Брідлав. Він також повідомив, що сьогодні НАТО найбільше непокоїть не так кількість російських військовиків на території України, як озброєння, оснащення та військові потужності, які Росія зосередила на східному кордоні з Україною.

За словами головнокомандувача сил НАТО в Європі, «на кордоні з Україною перебуває від восьми до десяти тисяч російських військовиків, але це не так важливо. Важливим є те, що їх тримають саме на кордоні. Окрім того, є великі потужності, які Росія може задіяти, якщо вона вирішить перекинути ці сили через кордон», – сказав Філіп Брідлав, звернувши увагу на те, що ті російські військові, які перебувають на українській території, здійснюють тренування, підготовку та оснащення проросійських бойовиків (міністр оборони України Степан Полторак оцінює кількість російських військовиків, які перебувають на території України, в шість тисяч осіб).

Генерал Філіп Брідлав по завершенні свого офіційного візиту до Києва заповнив у всебічній підтримці з боку США та НАТО України в цілому та її армії, зокрема. Принагідно він зауважив, що після ганебної здачі Криму українська армія показала себе дуже добре в реальних бойових діях на Донбасі.

РОСІЯ ВЖЕ ВТРАТИЛА
НА ДОНБАСІ БІЛЬШЕ
СОЛДАТІВ, НІЖ США
В ІРАКУ ЗА 12 РОКІВ

Європа є свідком найбільшої війни за кількістю загиблих з ча-

сів радянського вторгнення до Афганістану. Настав час визнати цей конфлікт війною, пише 2 грудня британська газета Financial Times.

За її даними, за п'ять місяців боїв на території України Росія втратила стільки ж солдатів, скільки США за майже 12 років присутності в Іраку і приблизно третину солдатів, яких Радянський Союз втратив в Афганістані за 9 років окупації.

Хоча те, як Росія заперечує свою присутність в Україні, схоже на те, як СРСР брехав про Афганістан, варто, на думку видання, звернути увагу на дві речі. По-перше, за часів радянського лідера Михайла Горбачова російські ЗМІ мали більше свобод, ніж вони мають нині, за часів російського президента Володимира Путіна. По-друге, існує інтернет і приховувати інформацію про загиблих росіян в Україні складно. «Настав час визнати, що нинішній конфлікт на Донбасі – це перша європейська міждержавна війна з 1945 року», – пише Financial Times.

ПУТІН ВІДДАСТЬ НАКАЗ
РОЗПОЧАТИ МАСШТАБНЕ
ВТОРГНЕННЯ В СИЛЬНІ
МОРОЗИ?

Речник інформаційно-аналітичного центру РНБО України Андрій Лисенко повідомив 1 грудня, що протягом останньої доби проросійські сепаратисти здійснили масові обстріли в Дебальцевському, Луганському, Донецькому напрямку та в районі Бахмутської траси.

Андрій Лисенко також відзначає, що аналіз доступних даних, проведений українською стороною, свідчить про ймовірність активізації дій проросійських сил на напрямку Лисичанськ-Станиця Луганська. А.Лисенко повідомив, що за даними української розвідки, Росія може розпочати масштабне вторгнення на територію України, дочекавшись сильних морозів.

«Основні зусилля бойовиків зосереджуються на встановленні контролю над шляхом Лисичанськ-Луганськ, захопленні правого берега річки Сіверський Донець, і вони тільки чекають морозів. Зберігається ймовірність наступу з території Російської Федерації й у напрямку Нижня Вільхова Станично-Луганського району. Також існує загроза активізації дій бойовиків з метою спроби оточення українських підрозділів під Дебальцевим», – заявив Андрій Лисенко. Крім того, він повідомив про порушення двома

реактивними літаками Російської Федерації повітряного простору України в напрямку станиці Луганської.

ЄНС СТОЛТЕНБЕРГ:
«УКРАЇНА МОЖЕ СТАТИ
ЧЛЕНОМ НАТО»

Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг не виключає, що Україна «в принципі» може стати членом Північноатлантичного альянсу. Про це він заявив в інтерв'ю російській радіостанції «Ехо Москви», наголосивши, що за Гельсінським підсумковим актом будь-яка суверенна країна самостійно може вирішити, чи хоче вона бути членом того чи іншого альянсу чи організації.

«Кілька років тому Україна вирішила не вступати до жодного альянсу, і я це рішення поважав. Під час засідання Україна-НАТО український уряд повідомив нас, що Київ відмовляється від політики позаблоковості. Якщо таке рішення остаточно ухвалить, країна, яка відповідає стандартам, яка поважає базові принципи НАТО, може стати в принципі його членом», – відзначив генеральний секретар альянсу.

«Жодна третя країна, яка не входить до НАТО, не може мати право вето або в будь-який спосіб впливати на рішення суверенної країни, такої, як Україна», – наголосив Єнс Столтенберг, підкресливши, що альянс вважає чинним рішення Бухарестського самміту НАТО від 2008 року про євроатлантичні перспективи України. «Ми й досі дотримуємося думки, що Україна стане членом НАТО», – заявив він.

ОБЛИЧЧЯ МАЙДАНУ

До 1-ї річниці Революції Гідності в Національному музеї літератури України розгорнуто художню виставку «Обличчя Майдану», на якій представлені картини київської малярки Марини Соченко – члена Конгресу Українських Націоналістів (КУН), викладача Академії мистецтв, члена Національної Спілки художників України.

Марина Соченко – палка патріотка й талановита художниця, що з перших днів революції перебувала на Майдані Незалежності, де й створила більшість своїх картин на революційну тематику. На виставці також представлено понад 60 портретів активістів Майдану.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Під час розслідування стало відомо, що в загиблого були серйозні проблеми зі здоров'ям – він страждав від ожиріння, цілого «букету» інших недуг та астми. Судмедексперти зробили висновок, що все це вкупі й призвело до смерті.

Правоохоронці ж посиляються на те, що подібні силові прийоми застосовуються поліцейськими доволі часто для затримання тих, хто намагається чинити їм опір. Експерти ж юристи вказали журі присяжних на те, що

Президент США Барак Обама, коментуючи вердикт великого журі в Нью-Йорку, заявив, що це рішення свідчить про великі проблеми між національними меншинами й поліцією в Америці. На його думку, правоохоронні органи не надають цій проблемі належної уваги. Президент дав указівку створити робочу групу для вивчення питання, як покращити взаємини між поліцією та представниками національних меншин.

Втім, Обама міркує штампами й не помічає, що проблеми

Момент застосування проти 43-річного Еріка Гарнера прийому задушливого захвату, забороненого в поліції Нью-Йорка під час арештів

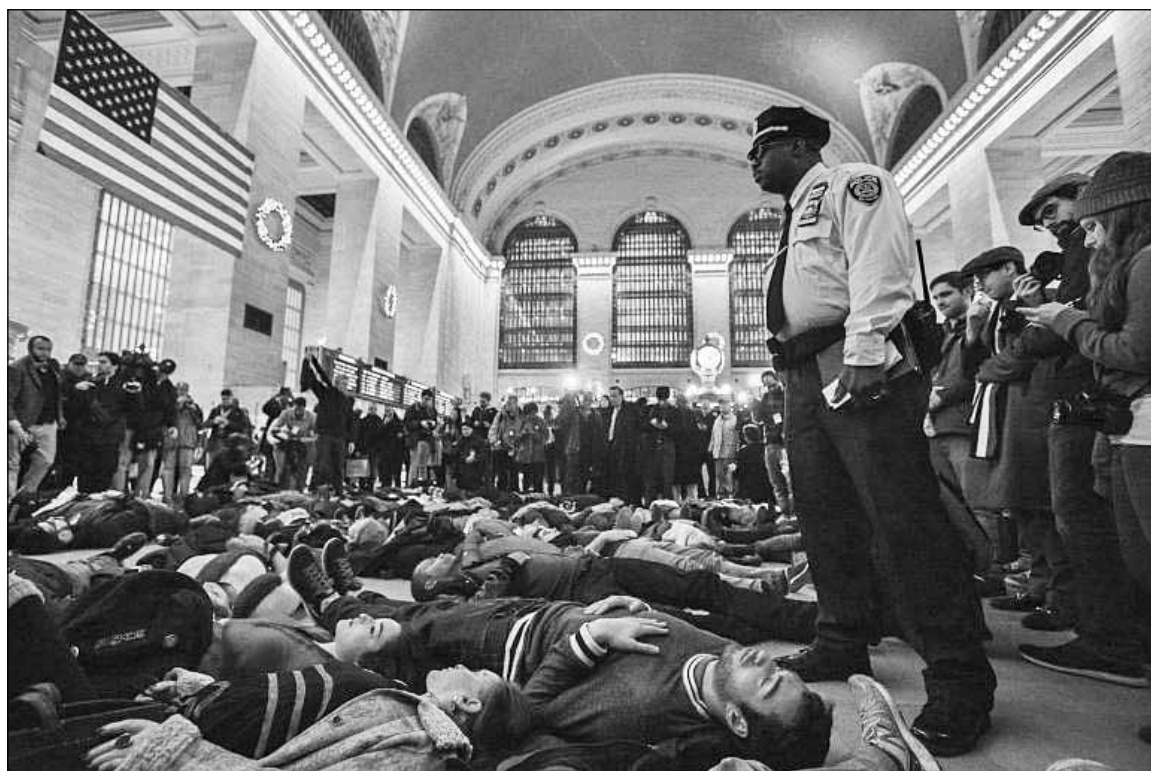
ФЕРГ'ЮСОН У НЬЮ-ЙОРКУ

Не встигла Америка оголоситися від маршів протестів в 170 містах країни, від пожеж і погромів у Ферг'юсоні (штат Міссурі), де після рішення великого журі не притягувати до кримінальної відповідальності поліцейського Дарена Вілсона за вбивство ним 9 серпня цього року 18-річного чорношкірого Майкла Брауна, як аналогічні заворушення розпочалися в найбільшому місті США Нью-Йорку.

Тут 3-го грудня велике журі присяжних також вирішило не пред'являти жодних кримінальних обвинувачень поліцейському, який фактично задушив беззбройного чорношкірого вуличного торговця сигаретами Еріка Гарнера, використавши спеціальний прийом так званого задушливого захвату, яким досконало володіють поліцейські, спецназівці й десантники.

Інцидент стався влітку цього року, 17 липня, в нью-йоркському районі Стейтен-Айленді. Білий офіцер поліції Деніел Панталео намагався заарештувати Гарнера, 43-річного батька шістьох дітей, за незаконний продаж сигарет. Сам він зробити це намагався, оскільки Ерік Гарнер мав дуже переконалий габарити. Втім, як з'ясувалося пізніше, незважаючи на це, його мучили численні хронічні хвороби, найголовніша з яких – астма, і він у літню спеку почувався дуже зле.

На допомогу Панталео прийшли кілька його колег, і всі разом вони накинулися на Гарнера. Все це зафіксовано на відео, котре поширене нині в інтернеті. На ньому не тільки видно, а й чути, що саме каже Ерік Гарнер. Спочатку він пояснює, що нічого протизаконного не робив, а тому не розуміє, які претензії має до нього поліція. Потім, коли поліцейські почали хапати його за руки, він кричить: «Не чіпайте мене!» і, нарешті, коли проти нього було застосовано прийом задушливого захвату, він хрипить: «Дайте мені дихати, я не можу дихати...» Медики, які прибули на місце події, констатували смерть Еріка Гарнера від задухи.

Протести в Нью-Йорку розпочалися з акцій на головному залізничному вокзалі міста, де десятки людей лягли на підлогу, імітуючи мертвих

хоч задушливий захват застосовувати нью-йоркським поліцейським формально заборонено, порушення цієї норми ще не означає, що поліцейський Панталео скоїв кримінальний злочин. Ось такі експерти. Людину фактично вбили, а вони вигадують шпарки, через які можна вийти сухим із води. Юридична казуїстика проти здорового глузду й елементарної справедливості.

Мер Нью-Йорка Білл де Блазіо закликав нью-йоркців спокійно реагувати на вердикт присяжних. Однак це не подіяло на тих, хто обурений такою кричущою несправедливістю. Причому на вулиці й площі Нью-Йорка висипали не тільки чорношкірі, а й білі громадяни. Всіх їх обурює «тиранія», як вони висловлюються, поліції проти простих людей. Поліцейським, на думку протестувальників, надано занадто багато влади, якою вони зловживають. Настала пора не тільки прискіпливо розслідувати всі випадки перевищення ними службових повноважень, а й докорінної реформи правоохоронних органів взагалі.

взаємин між поліцейськими та нацменшинами (принаймні в Нью-Йорку) не існує в природі. Є проблема жорстокості, нелюдяності, черствості, байдужості й перевищення своїх службових повноважень поліцейськими. Причому як серед жертв, так і серед катів трапляються люди з різноманітними відтінками шкіри. Шкіра тут ні при чому.

Пригадую, як в перші роки свого проживання в Америці ми пізно ввечері родинно (нашому синові тоді було три роки) виїхали з Нью-Йорка на відпочинок в Кетскільські гори. Дорогою нас зупинив поліцейський патруль (до речі, латиноамериканець) й зажадав документи. Перевіряючи їх у себе в комп'ютері в поліцейському авті, він раптом встановив, що в нас немає страхівки на авто. Наші заперечення, що це помилка, що ми щомісяця платимо за таку страхівку, на нього ніяк не подіяли. Він не тільки вдягнув на чоловіка наручники, а й викликав спеціальний автомобіль, який забрав нашу невеличку автівку на штрафний майданчик, а нас повів у поліцейський відділок. Там він ще раз пові-

домив, що в нас немає страхівки на авто, а тому він його конфісковує до того моменту, коли ми представимо йому страхівку, заплатимо штраф, а також вартість транспортування нашого заарештованого ним авто та його зберігання на штрафному майданчику.

Годинник показував третю годину ночі, син хотів спати й плакав, а наш «правоохоронець» запропонував нам негайно покинути відділок і йти на всі чотири сторони. Дивом нам вдалося викликати в тому глухому містечку таксі й добратися за великі гроші до винайнятої на літо дачі. Пізніше з'ясувалося, що страхівка справді у нас була, але комп'ютер поліцейського чомусь показував протилежне. Ми не платили тоді ніяких штрафів, але й поліцейського з його поламаним комп'ютером ніхто ні за що не покарав. «Sorry!» – це все, що ми почули від нього та його начальства.

Нинішні протести проти дій поліцейського Деніела Панталео та його колег розпочалися з акцій мешканців Нью-Йорка, які зібралися в різних місцях міста з плакатами відповідно-

го змісту, аби висловити спільну вимогу забезпечити справедливість. На Центральному вокзалі Нью-Йорка кілька десятків осіб лягли на підлогу, імітуючи мертвих.

На вулицях велетенського міста, від Топмкінсвіля до Таймс-сквер, тисячі людей різних національностей і рас йшли, аби висловити своє обурення, скандуючи останні слова нещасного Гарнера: «Я не можу дихати».

Тисячі демонстрантів висипали на вулиці Мангетена. Акції протесту охопили також Вашингтон та інші міста США. Втім, на відміну від Ферг'юсона, де протести супроводжувалися підпалами, погромами, мародерством і пограбуваннями, нью-йоркці поводитися гідно. Департамент поліції Нью-Йорка повідомив, що заарештовано дуже мало порушників порядку.

Налякане хвилю чергового протесту проти дій поліцейських, Міністерство юстиції США, керівник якого Ерік Голдер незабаром йде у відставку, запевнило, що бере під суворий контроль справу Еріка Гарнера й проведе власне розслідування.

Тим часом, мислячи Америка ставить собі багато запитань, на які не знаходить відповідей. Чому поліцейський, якому заборонено застосовувати проти людей прийом задушливого захвату, застосовує його проти явно хворого чоловіка? Чому поліцейські не реагують на крики поваленого ними на асфальт торговця сигаретами, що йому нічим дихати, й продовжують його душити? Чому, нарешті, явно винного в смерті Еріка Гарнера Деніела Панталео виправдовують?

Щось не так з очима американської Феміди, чи, радше, з пов'язкою на її очах, яка символізує безпристрасність, чесність і справедливість при винесенні вердиктів. Чи не настав час зняти її з очей Феміди й вдягнути нову, менш прозору, бо в цій, судячи з останніх подій у Нью-Йорку, надто багато дірок.

Фото AP

В АМЕРИЦІ

УРОКИ ФЕРГЮСОНА

Хвиля протестів у США в зв'язку з рішенням журі присяжних не притягувати до кримінальної відповідальності білого поліцейського Дарена Вілсона, який 9 серпня цього року застрелив чорношкірого 18-річного юнака Майкла Брауна, не спадає. Але демонстрації, які відбулися 1 грудня у Вашингтоні, Нью-Йорку та інших містах, були в основному мирними. Їхні учасники, як і раніше, виступали проти рішення журі присяжних.

Тим часом, президент США Барак Обама закликав створити робочу групу, яка зайнялася б відновленням довіри етнічних громад до правоохоронців. Обама запросив для цього в Конгресу 263 мільйона доларів – вони підуть, в тому числі, й на камери стеження, які буде прикріплено до тіл поліцейських.

«Я переконаний, – сказав Б.Обама, – що якщо ми добре попрацюємо, то зможемо добитися, щоб працівники поліції й суспільство, котрому вони служать, разом боролися б за безпеку всіх і кожного зокрема. Я переконаний, що ми зможемо навести мости, відновити довіру, але все це прийде не відразу».

1 грудня Б.Обама обговорив проблему взаємин поліції й кольорового населення США з членами своєї адміністрації. Серед численних заходів президент запропонував, зокрема, припинити постачання поліції армійської техніки та озброєнь.

Раніше генпрокурор США Е.Голдер оголосив про створення спеціальної комісії, котра повинна протягом найближчих 3-х років з'ясувати, чи схильні американські поліцейські до проявів расової ненависті.

У ПЕНТАГОНІ НАЗВАЛИ ТЕРИТОРІАЛЬНІ ПРЕТЕНЗІЇ РОСІЇ ТА КИТАЮ НАЙБІЛЬШИМИ ВИКЛИКАМИ

Сполучені Штати бачать найбільшим викликом у контексті світової безпеки регіональні та подекуди глобальні претензії Російської Федерації й Китайської Народної Республіки. Про це 2 грудня наголосив заступник міністра оборони США Роберт Ворк.

Відповідаючи на запитання про найбільші загрози й тенденції, до яких має бути готовим Пентагон, Ворк зазначив: «По-перше, звичайно, це такі держави, як Китай і Росія – обидві з них присутні в Раді Безпеки ООН, обидві мають ядерну зброю, обидві з регіональними та деякими глобальними претензіями». Він зауважив, що це питання надалі займатиме дедалі більше й більше уваги Сполучених Штатів.

На другому місці серед найбільших викликів для США Ворк визначив «ядерні держави або регіональні держави, що хочуть стати ядерними». У цьому зв'язку він назвав Північну Корею та Іран.

Крім того, за його словами, Вашингтон приділятиме значну увагу боротьбі з міжнародним тероризмом і транснаціональними кримінальними мережами.

Тим часом, стало відомо ім'я та прізвище кандидата, який може стати новим міністром оборони США замість Чака Гейгела, який подав у відставку. Ним може стати його перший заступник Ештон Картер.

ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ, ЯКИЙ ЗАСТРЕЛИВ МАЙКЛА БРАУНА У ФЕРГЮСОНІ, ЗВІЛЬНИВСЯ

Поліцейський Дарен Вілсон, який застрелив минулого літа в американському Фергюсоні (штат Міссурі) 18-річного афроамериканця Майкла Брауна, звільнився з правоохоронних органів США. Як повідомив у суботу, 29 листопада, його адвокат Ніл Брантрейгер, подане прохання про відставку набиратиме чинності негайно.

З дня трагічного інциденту, 9 серпня, Вілсон, який пропрацював у поліцейському управлінні Фергюсона шість років, знаходився в адміністративній відпустці – він був відсторонений від виконання службових обов'язків зі збереженням утримання. За словами адвоката, правоохоронець змушений був весь цей час переховуватися через погрози фізичної розправи.

Кількома днями раніше Брантрейгер повідомив, що поліцейський має намір звільнитися з правоохоронних органів. «Питання не в тому, звільниться він чи ні. Питання в тому, коли він це зробить», – сказав адвокат. Як зазначала телекомпанія CNN, Вілсон не хотів звільнитися з поліції до оголошення рішення присяжних у його справі, оскільки це могло бути розцінено як визнання ним своєї провини.

Як відомо, після визнання журі присяжних Д.Вілсона невинним, Фергюсоном і всією країною прокотилася хвиля масових заворушень та акцій протесту, які тривають і досі.

У США ПРОВЕДЕНО УСПІШНІ ВИПРОБУВАННЯ ВАКЦИНИ ПРОТИ ЛИХОМАНКИ ЕБОЛА

Вакцина проти лихоманки Ебола пройшла випробування на 20 добровольцях і закінчилася позитивним результатом. Про це 2 грудня повідомив директор Національного інституту алергічних та інфекційних захворювань Ентоні Фаучі.

У всіх добровольців під дією вакцини почали вироблятися антитіла, протидіючи вірусу Ебола. Вакцину було розроблено британською фармацевтичною компанією Glaxo Smith Kline, але досліді на добровольцях вирішено було проводити в США.

Учасники вакцинації не зазнали серйозних побічних ефектів – лише у двох після введення препарату трохи піднялася температура, яка незабаром опустилася до норми. Добровольців розділили на 2 групи. Одні отримали маленьку дозу вакцини, другі – побільше. Антитіла виробилися в обох груп, але більш активно у тих, хто отримав більше вакцини.

Результати дослідів були відразу ж опубліковані в науковому медичному журналі New England Journal of Medicine. Отримані результати вчені назвали «дуже обнадійливими», але випробування експериментальної вакцини повинні пройти ще 3 етапи. Відомо, що другий і третій етапи дослідження буде проведено в Західній Африці. У разі, якщо результати підтвердяться на всіх етапах, в компанії Glaxo Smith Kline зможуть в 2015 році виробляти 1 млн. доз вакцин щомісяця.

Нагадаємо, за даними ООН, до теперішнього часу від лихоманки Ебола померло більше 5,5 тисяч осіб.

УКРАЇНУ ЧЕКАЄ КІЛЬКА ДУЖЕ ВАЖКИХ РОКІВ, АЛЕ ЇХ ТРЕБА ПЕРЕЖИТИ

Про це 2 грудня заявив колишній посол США в Україні Стивен Пайфер.

Владі необхідно проводити реформи й робити це невідкладно, особливо в енергетиці.

Інакше влада України може опинитися без світової підтримки і без підтримки свого народу, крім того це буде другий втрачений шанс, який обернеться ганьбою для країни, зазначив дипломат.

«Також потрібна децентралізація влади й заходи щодо боротьби з корупцією», – сказав Пайфер, зазначивши, що всі реформи повинні бути запущені вже найближчим часом.

При цьому США готові давати гроші на реформи, але, навчені досвідом, контролюватимуть кожну копію.

«Міжнародні фінансові інститути тепер уважно моніторитимуть виділення коштів для України, адже в минулому ці гроші використовували не за призначенням. Тому тепер фінансування мають намір ретельно перевіряти», – заявив Пайфер.

При цьому реформи, як вважає дипломат, якщо вони будуть ефективними, будуть дуже болючими для України. «Дуже важливо виявити витримку й терпіння в цей період. Україну чекає кілька дуже важких років, але це треба пережити, щоб отримати нормальну зростаючу економіку», – попередив С.Пайфер.

ПОСОЛ ДЖ.ПАЕТ: «ГОЛОВНЕ ТЕПЕР ДЛЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ – РОБИТИ РЕФОРМИ»

Новообрана Верховна Рада України стоїть перед надзвичайними викликами, серед яких військовий конфлікт, боротьба з корупцією та здійснення реформ, заявив журналістам посол США в Україні Джефрі Паєт.

«Я вважаю, що головна праця цієї Ради – робити реформи. Як я казав і раніше, найбільший ризик для України – це умови ведення бізнесу. І в українського народу є надзвичайні очікування від цього парламенту, пов'язані з його надіями на майбутнє», – зазначив посол.

Серед найбільших ризиків у роботі нової Верховної Ради посол США назвав корупцію, яка буквально роз'їдає все українське суспільство. При цьому Паєт відзначив позитивну тенденцію з оновлення українського політикуму: «Чимало новообраних депутатів прийшли з добровільних батальйонів, з громадянського суспільства. І це ситуація, яка характеризує нинішній історичний момент», – сказав посол США в Україні.

Як відомо, Верховна Рада, зібравшись на своє перше засідання, обрала В.Гройсмана спікером парламенту, а А.Яценюка – головою уряду.

США МОЖУТЬ ВВЕСТИ НОВІ САНКЦІЇ ПРОТИ РОСІЇ ЗА ЇЇ СПІВПРАЦЮ З ІРАНОМ

США можуть посилити тиск на Росію, якщо Вашингтон визнає угоду між Тегераном і Москвою про постачання товарів в обмін на нафту такою, що суперечить санкці-

ям, які були введені раніше проти Ірану. Про таку можливість на брифінгу 2 грудня заявила представник держдепартаменту США Джен Паскі.

Раніше глава Мінекономрозвитку РФ Олексій Улюкаєв заявив, що Росія незабаром має намір почати поставки зерна і промислових товарів до Ірану в обмін на нафту.

«Ми знаємо про переговори між Росією та Іраном, що стосуються різних областей економічної співпраці. Ми продовжуватимемо стежити за розвитком цих дискусій. У нас немає конкретних деталей. Якщо будуть угоди, що підпадають під санкції, ми зробимо відповідні кроки. Але ми не можемо робити це абстрактно», – сказала Дж. Паскі.

У понеділок, 1 грудня, політику щодо Росії в телефонній розмові обговорили також президент США Барак Обама і голова Європейської ради Дональд Туск.

У повідомленні Білого дому йдеться, що обидва лідери солідарні в тому, що режим антиросійських санкцій не може бути полегшений, доки Москва не дотримуватиметься Мінських угод про припинення вогню в Східній Україні.

ГОЛОВНІ ЯЛИНКИ АМЕРИКИ ВЖЕ СЯЮТЬ ВОГНЯМИ

29 листопада до Білого дому було доставлено головну різдвяну ялинку Америки. Про це повідомляється на сайті Білого дому. Висота лісової красуні, яку привезли з Пенсильванії, становить шість метрів.

Підвода, запряжена кіньми, привезла ялинку до самого ганку Білого дому. Перша леді США Мішель Обама, її доньки Малія й Саша, а також собаки президентського сімейства, вийшли зустрічати всю процесію. Після детального огляду ялинки, вони подали знак, що приймають подарунок, який повністю підходить під звання «найголовніша ялинка країни». На прикрашання ялинки в Білому домі запросили родини військовиків. Дерево було удекоровано й на ньому урочисто запалили лампочки 3 грудня. Лісову красуню навпроти Рокфеллер-центру в Нью-Йорку, яку також називають головною різдвяною ялинкою Сполучених Штатів, також вже удекоровано й розцвічено вогнями.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

**Зима – чудова пора для відпочинку! Перевірте свої
заощадження. Чи відомо Вам, що у Кредитівці СУМА
Йонкерс найвищі відсотки? Порівняйте зі своїм банком!
Якщо за \$10,000 на рік одержуєте менше,
ніж \$215, то зайдіть до нас.**

Наприклад: за \$10,000 банки виплачують річні
дивіденди від \$5 до \$90 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$75 до \$215 ☺

Не думайте довго, відвідайте нас!

Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Валі

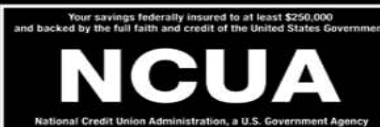
16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

★ NOW AVAILABLE ★

UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

FIRST TIME HOME BUYER PROGRAM

BENEFITS:

- MAXIMUM OF 90% FINANCING
- LOW DOWN PAYMENT
- NO PMI
(PRIVATE MORTGAGE INSURANCE)

WWW.UKRFCU.COM/MYFIRSTHOME

Millennials, Gen Y, or Gen X make up 61% of first time home buyers.* Would you like to buy today?

Contact us to learn how you can save money.

**CALL US TODAY
215-725-4430**

WHO QUALIFIES

Someone who currently does not own a home, has not ever owned a home, or has not owned one for three years.

*Source: 2014 National Association of Realtors® Home Buyer and Seller Generational Trends report.

DISCLOSURE: Loans are subject to approval criteria, not all applicants will qualify. Offer is subject to change or withdrawn without notice. Qualified applicants must be members or sign-up for membership in the USFCU. New memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location).

This offer is non-transferable and cannot be combined with any other offer.

**Самопоміч (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Спілка**

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

**Маємо свої
ATMs!**

Понад 30,000 по всій
Америці!

Відвідайте нашу сторінку
www.bankuke.com
щоб бачити їх знаходження!

PRINCIPAL OFFICE
851 ALLWOOD ROAD
CLIFTON, NJ 07012
(973) 471-0700

BOTANY VILLAGE OFFICE
237 Dayton Ave
CLIFTON, NJ 07011
(973) 772-0620

Страховання життя — чим воно корисне для мене?

“Адекватне страхування життя забезпечує покриття витрат на останні медичні і похоронні послуги, а також для оплати податків і погашення боргів, які близька вам людина могла мати.”

Телефонуйте:
888-538-2833

Наявне не в усіх штатах.

Яра мистецька група представить:

“Коляда та музика Карпат”

6 грудня Український Музей, Нью-Йорк
7 грудня Віппані
11 грудня Бард Коледж
13 грудня Філадельфія
14 грудня Вашингтон

театральну виставу **“Зимове Світло”**
виступають Колядники та Яра мистецька група

27-28 грудня, 2014
театр Ла МаМа, Нью Йорк

Information: www.brama.com/yara

JAZZ CABARET AT THE INSTITUTE
presents

John Stetch

Featured on NPR: “Piano Jazz”, with Marian McPartland, “Jazz Set” with Branford Marsalis

‘Off with the cuffs’

December 10, 2014 at 7pm

Admission \$25
UIA Members \$10

UKRAINIAN INSTITUTE OF AMERICA, 2 East 79th St. New York, N.Y.

НІЧ ПАМ'ЯТІ НА МАЙДАНІ

У ніч проти 30 листопада, рівно рік тому, нацьковані Януковичем на мирних студентів, озвірілі від безкарності й почуття власної сили 300 мордоворотів «Беркуту» по-звірячому побили й розігнали мирний студентський Майдан, який протестував проти рішення «межигірського» диктатора не підписувати з Євросоюзом угоду про асоціацію. То було навіть не рішенням Януковича – таку вказівку дав йому його кремлівський шеф Путін, який нині все ще посилає війська й військову техніку, аби таки загнати Україну в своє стійло. Не розуміючи, що він давно програв. Не вийшло й не вийде! Звіряче побиття студентів на Майдані

розбудило Україну, і всі зрозуміли, в якій країні вони живуть і хто ними править. Розпочалася Революція Гідності, яка змела наскрізь корумпований і прогнилий прокремлівський режим Януковича й розвернула політичний курс України на 180 градусів – від Москви до Європи.

Сьогодні ми згадуємо ту трагічну й водночас героїчну ніч, яка поклала край темряві й розпочала світлу сторінку в страдницькій історії України, молитвами за душі убієнних і жорстоко побитих, вірою в краще завтра України й надією, що така наруга над людською гідністю, над громадянськими правами й свободами більше ніколи не повториться.

ШЛЯХ. ІСТИНА. ЖИТТЯ

З 10 по 22 листопада з благословення глави Української православної церкви США, митрополита Антонія 25 пілігримів під духовним провідництвом єпископа Даниїла, правлячого архієрея Західної єпархії та голови Консисторії УПЦ США, здійснили прощу на Святу землю й до Константинополя (нині – столиця Туреччини Стамбул). Під час 13-денної мандрівки паломники відвідали найбільш значущі місця, що згадуються в Новому Заповіті.

«Паломництво на Святу Землю дає рідкісну точку відліку. Бо це місце, де Ісус Христос зійшов з неба на землю і залишив на цьому місці, в пісках пустелі, відбиток божественності. Божа присутність пронизує тут сам ґрунт, яким ступали Вчитель та його послідовники. Життя кожного паломника, який також торкнувся цих слідів, не може не змінитися, бо перетворюється на досвід», – сказав владика Даниїл, вирушаючи зі своєю групою з нью-йоркського летовища імені Кеннеді до ізраїльського Тель-Авіву.

Українські паломники із США відразу ж почали свою мандрівку з подорожі до Назарету й навколишніх районів довкола гори Фавор, яку віруючі християни називають горою Преображення. Саме на ній сталося велике диво – Преображення Господа і Спаса нашого Ісуса Христа, описане в Євангеліях явлення його Божественної величчї слави перед трьома найближчими учнями під час молитви на цій горі. «І преобразився перед ними й просіяло його обличчя, як сонце, а одяг його зробився білим, як світло...» І почувся голос з неба: «Це Син мій улюблений, в якому моє благовоління; Його слухайтеся».

Сьогодні на вершині цієї гори розташована християнська церква Преображення Господнього, ордену францисканців, збудована в 1924 році італійським архітектором Антоніо Барлуччі. Церкву збудовано на руїнах візантійської церкви IV-VI століть та пізнішого храму хрестоносців, збудованого в XII столітті за часів «Єрусалимського королівства». Залишки обох старих храмів можна бачити перед будівлею сучасної церкви. Скромна грецька православна церква Святого Іллі знаходиться трохи нижче від великої католицької церкви.

Назарет – священне для кожного християнина місто в Галілеї, в якому, за Євангелієм, провів дитинство Ісус Христос та від назви якого носив прізвисько Ісус Назорейський. Тому на Сході іноді християн називають назорянами від назви цього міста.

Місто Назарет християни справді дуже шанують як місто, де зростав Христос до відкритого служіння, й куди повернулися з Єгипту Йосип та Марія з маленьким Ісусом. У ньому дуже багато церков, включаючи величній католицький храм Благовіщення, найбільший храм на Близькому Сході, який високо в центрі міста. Цей храм стоїть на тому місці, де було трикімнатне житло Богородиці в гроті, і як вважа-

ють християни, ангел Гавриїл явився перед Марією та розповів про майбутнє народження Христа. За питною водою Богородиця ходила до поруч розташованого джерельця (джерело Святого сімейства), на якому пізніше, в період Святої Олени, було споруджено православний храм Архангела Гавриїла. У Назареті також збереглася теслярська майстерня святого Йосипа, в якій навчався ремеслу теслі Ісус, та руїни синагоги, де Ісус читав пророцтва Ісаї про Себе Самого. Невеличке тоді місто лежало на жвавій торговельній дорозі з Дамаска до Єгипту, що й не могло не накласти гіркого відбитку на вдачу його мешканців. В усякому разі, згодом рідне місто Спасителя виявилось найбільш ворожим до Його проповіді: у назаретській синагозі Ісуса мало не побили камінням. У період хрестоносців у Назареті було влаштовано митрополічу катедру Назаретського єпископа, перенесену зі Скифо-

Українські прочани з США у Віфлеємі – місті народження Ісуса Христа

УКРАЇНЦІ АМЕРИКИ НА СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

Владика Даниїл під час Богослуження в храмі Гробу Господнього в Єрусалимі

поля. У 1837 році Назарет дуже постраждав від землетрусу.

Нині це переважно мусульманське місто, в якому, втім, на кожному кроці відчуваєш колишню присутність Ісуса. Вражають мозаїки й серед них – образ Зарваницької Богородиці, оточений двома постатями в гуцульських строях та візерунками. Поруч різні народи світу помістили зображення чудотворних ікон Матері Божої зі своїх країн. Тут можна побачити колоритних темношкірих Мадонн африканців та азійців й Діву Марію американців у білому капелюсі.

Протягом наступних кількох днів прочани УПЦ США відвідали священні місця в Капернаумі, здійснили поїздку на човні Галілейським морем (хоч географічно це озеро), яким Христос ступав, немов по землі, не боячись втопитися, і води якого втихомирював, коли його учні, налякані штормом, думали, що загинуть.

На сучасній мапі це озеро розташоване на південному заході Сирії (провінція Ель-Кунейтра) та північному сході Ізраїлю. Воно на цілих 212 метрів нижче від рівня моря (одна з найнижчих ділянок суходолу на землі), має пло-

щу 165 кв. кілометрів і глибину до 48 метрів. Саме з цього озера витікає річка Йордан. Рівень води в озері змінюється протягом року залежно від опадів і вжитку води.

Капернаум – це в стародавньому Ізраїлі значний торговельний і промисловий центр, дощенту зруйнований під час Юдейської війни в I ст. н.е. Селище назване на честь пророка Наума мешканцями Тіверіади, котрі оселилися тут після падіння Єрусалиму.

Після Назарету Ісус став мешкати саме в Капернаумі, тому це місто стали звати «Його місто». Капернаум за днів Ісуса був одним з найбільших міст на березі Галілейського моря. На початку Своєї місії Господь багато разів проголошував на його берегах Слово і чинив чудеса. Одного разу, перебуваючи в Капернаумі, Ісус сказав: «А ти, Капернауме, що до неба піднісся, аж до пекла ти зійдеш», маючи на увазі зруйнування цього міста. Так і сталося – Капернаум було знищено як місто, і таким він (у руїнах) залишився до наших днів.

Нині над руїнами будинку апостола Петра в Капернаумі споруджено нову католицьку церкву Святого Петра. Серед руїн Капернаума є синагога (так звана «Біла синагога», споруджена у IV ст. н.е.), але це не та стара синагога, в якій Ісус проповідував.

Відвідали православні християни української Америки й Кану Галілейську – історичне село в Галілеї, відоме з біблійного сюжету про весілля в Кані Галілейській.

Традиція, що відома з VIII століття ідентифікує Кану Галілейську як місце теперішнього поселення Кафр-Кана арабською мовою (Кфар-Кана на івриті), розташованого за неповних 5 км від Назарету. У Євангелії від Івана зазначено, що учень Христа

Натанііл був родом з Кани Галілейської. Більшість богословів він ототожнюється з апостолом Варфоломієм. І саме по розмові з ним, на третій день прийшов Ісус разом з учнями до Кани Галілейської, де вже була й Мати Його. Саме тут, за Євангелієм від Івана, Господь зробив перше чудо свого суспільного служіння – перетворення води на вино. Сталося це під час весільного бенкету, на якому був присутній Ісус разом з Марією.

На 4-й день прощі на Святу землю були відвідини річки Йордан та місця Хрещення Господа Іваном Хрестителем. Преосвященніший єпископ Даниїл разом з преподобним отцем Володимиром Стеляком і кількома паломниками ввійшли у води Йордану, щоб випробувати благодать хрещення Христа в цій річці.

Прочани Української православної церкви США помолилися в церкві Гробу Господнього, а також під час Божественної літургії в храмі Різдва нашого Господа у Віфлеємі – місті народження Ісуса Христа. Того дня, о 5-й годині ранку, православні віряни з усього світу (України, Румунії, Польщі, Греції, Росії та інших країн) зібралися на місці народження Христа Спасителя. Єпископ Даниїл разом з кількома ієрархами інших православних церков головував на Божественній Літургії в церкві Різдва. Йому співслужили з місцевим грецьким православним митрополитом Єрусалимського Патріархату отці Володимир Стеляс і Антоній Перкінс.

Паломники відвідали також древній монастир преподобного Сави, поле пастухів, над яким з'явився Ангел з благою звісткою про народження Спасителя, Церкву Святого Хреста та інші, священні для християн місця.

Вузькі вулички старого Єрусалиму привели прочан до храму Гробу Господнього – однієї з найвеличніших святинь християнства. Храм побудовано на місці, де було розп'ято Ісуса Христа і де Він потім воскрес. За довгу історію міста храм кілька разів було зруйновано й відбудовано. Ним володіли то християнські, то мусульманські правителі. Останній раз храм було відновлено в 1810 році, після великої пожежі. Сьогодні храм Гробу Господнього складається з трьох головних споруд: каплички Гробу Господнього, храму на Голгофі і храму Воскресіння. За домовленістю, прийнятою у 1852 році, територія храму поділена між

На камені в Галілейському морі, по якому Христос ступав немов по суходолу

Прочанка-українка із США цілує руку Блаженнішому Патріарху Єрусалимському і всієї Палестини Теофілу III

шістьма християнськими конфесіями. Кожна конфесія має свою зону відповідальності та свій час для молитов. Такий поділ час від часу, на жаль, стає причиною конфліктів між представниками різних конфесій, тому з 1192 року ключі від храму зберігаються в одній мусульманській родині, а члени іншої кожен день відчиняють та зачиняють його двері. Ось вже багато віків ключі традиційно передаються в цих родинах від батька до старшого сина.

У храмі, на мармуровій підлозі лежить камінь Помазання, де колись Йосип та Никодим помазали миром тіло Ісуса. Паломники стають навколішки біля каменю, моляться. Ліворуч від каменю, у

Третя святиня храму Гробу Господнього – храм Воскресіння. У його центрі встановлено кам'яну вазу, яка символізує «пуп» або центр Землі. Ця кам'яна ваза, всередині якої знаходиться куля з викарбуваним на ній хрестом посередині прямої лінії, яка з'єднує вівтар катедрального храму Єрусалимського Патріархату та Кувуклію. Паломники прагнуть обов'язково доторкнутися до цієї святині.

Далі шлях українсько-американських паломників проліг до Віфлеєму, що за 10 кілометрів від Єрусалиму. Там батьківщина царя Давида та місце народження Спасителя.

Печера, де народився Спаситель світу, є підземним храмом базиліки. Тридцять сходинок ведуть

У священних водах Йордану

Після аудієнції з Вселенським патріархом Варфоломієм у Константинополі

великий ротонді центральної частини храму, у центрі знаходиться мармурова капличка – Кувуклія. Вона розташована над печерою Гробу Господнього і має дві частини: притвор Ангела (місце явлення Архангела жінкам – мироносицям) та власне Гроб Господній. У стіні є два отвори, звідки у Велику Суботу, перед Великоднем, ві-

руючим передається Благодатний вогонь, після його чудесного сходження. Гроб Господній нагадує маленьку печеру з кам'яним ложе, куди служитель пропускає по 3-4 особи. Перед входом горить лампадка, де бажаючі можуть запалити від Благодатного вогню придбані свічки, зв'язані по 33 штуки, і потім їх погасити.

Друга святиня храму – Голгофа. До вершини гори, де було розп'ято Ісуса Христа, ведуть сходи. На Голгофі відмічено місце, де було закопано хрест і поруч – хрести двох розбійників, страчених разом з Ісусом. Під склом можна побачити тріщину в скелі, яка з'явилася при останньому подихові Христа.

до місця народження Ісуса Христа. Підлога викладена мармуром, в ніші знаходиться престол, під ним – відома на весь світ срібна Зірка, довкола якої напис латиною: «Hic de Virgine Maria Jesus Christus natus est» (Тут від Діви Марії народився Ісус Христос). Паломники стають на коліна й моляться.

З благословення Блаженнішого Теофіла III, Патріарха Святого Града Єрусалима і всієї Палестини, Пресвященніший єпископ Даниїл, о. Володимир Стеляк і о. Ентоні Перкінс взяли участь у Божественній літургії в церкві Гробу Господнього. Молитви пролунали грецькою, англійською, українською та церковно-слов'янською мовами й торкнулися душ більш ніж 50 священників і понад 300 віруючих.

Шукаючи відповідь на запитання «Що означає бути православним християнином в Єрусалимі?» паломники Української Православної Церкви США відвідали древній Єрусалимський Патріархат. Отримавши благословення з рук Блаженнішого Теофіла III, Патріарха

Єрусалимського і всієї Палестини, паломники провели близько години з Патріархом, дізнавшись про історію Патріархату, орден Братства Гроба Господнього і життя православних християн в Єрусалимі та прилеглих до нього районах, які знаходяться під духовною опікою Блаженнішого. «Для нас, українських православних християн зі Сполучених Штатів Америки, – сказав владика Даниїл, передаючи вітання від Високопреосвященного митрополита Антонія, – велика честь бути на Святій Землі в ці дні...»

Блаженніший Теофіл III запевнив паломників, що в своїх молитвах просить миру й злагоди в Україні. По закінченні зустрічі владика Даниїл разом з протоієреєм Володимиром Стеляком і преподобним отцем Ентоні Перкінсом подарували Патріарху копію ікони «Піднесення перших плодів» із зображенням святих Володимира та Ольги. У свою сергу, Блаженніший Патріарх Єрусалимський Теофіл нагородив єпископа Даниїла патріархальною панагією та наперсним хрестом духовенства паломництва. А кожен паломник УПЦ США отримав від Блаженнішого Патріарха Єрусалимського благословення.

Наступного дня американсько-українські паломники вирушили до Константинополя, на прадавню батьківщину Православної церкви, де 21 листопада мали зустріч з Вселенським Патріархом Варфоломієм. Наступні три дні було присвячено оглядові та вивченню історичної та духовної значимості старого Константинополя – колишнього центру візантійського світу. Паломники мали нагоду відвідати численні історичні місця, серед яких Палац Топкапи, резиденцію й адміністративний центр колишньої Османської імперії. Унікальним було те, що можна було підходити до мощів святого пророка Івана Хрестителя, які донині не перенесено до музею. Цікавими були й відвідини церкви Святої Ірини, Влахернської церкви Богородиці, церкви Святого Спасителя в Хорі (музей Каріє), яка вважається одним з найкрасивіших збережених прикладів візантійської традиції.

Але найголовніше, паломники з Америки взяли участь у Божественній літургії у знаменитій на весь світ, величній і неповторній в своїй красі Святій Софії, яку правив Святіший Патріарх Варфоломій. У другій половині дня він провів спеціальну аудієнцію з паломниками Української православної церкви США.

Звертаючись до них, предстоятель Константинопольської Церкви сказав, що завжди з нетерпінням чекає паломників Української Православної церкви як зі Сполучених Штатів Америки так і з України.

Отримавши благословення від Вселенського Патріарха, прочани, наповнені враженнями й силою Святої землі, щасливо повернулися додому.

Українська православна церква США організовує прощі на Святу землю й до Константинополя щороку. Детальнішу інформацію можна отримати на сайті: uacofusa.org або за телефоном: (732) 356-0090.

Прес-служба УПЦ США

У ГРОМАДІ

26-27 вересня року в Йонкерсі (штат Нью-Йорк) відбулися 33-ті річні звітно-виборчі збори та осіння конференція Централі Українських Кооперативів Америки (ЦУКА), в якій взяли участь 45 представників 13-ти українсько-американських кредитівок США.

Конференцію відкрили привітальним словом голова правління ЦУКА Богдан Курчак, президент кредитівки СУМА-Йонкерс Володимир Козіцький і гість Ольга Шевель, президент Української Світової Кооперативної Ради (УСКР).

Далі йшли інформативні виклади. Адвокат Мітчелл Поллак, засновник і керуючий партнер фірми Mitchell Pollack & Associates, говорив на тему законодавства стосовно персоналу. Йосиф Конканнон, президент фірми Integris Security LLC, виклав тему захисту як приміщень, так і бази даних. Ольга Шевель розповіла про стан кредитних спілок в Україні.

Програма дня продовжилася дискусійним «круглим столом» на тему сучасних проблем та викликів, що стоять перед нашими кредитівками: членство, вимоги регуляторів, планування майбутнього проводу кредитівки, технологічні зміни і соціальна медіа. Модератором «круглого столу» була Тамара Денисенко, член Ради директорів і колишній виконавчий директор Української Федеральної Кредитової Спілки у Рочестері (штат Нью-Йорк).

Наприкінці насиченого дня присутні кооператори гучним співом «Многая літа» привітали і вшанували президента кредитівки СУМА-

КРЕДИТІВКИ – НАДІЙНА ОСНОВА НАШОГО ГРОМАДСЬКОГО ЖИТТЯ

Учасники 33-х звітно-виборчих зборів та осінньої конференції ЦУКА в Йонкерсі (штат Нью-Йорк)

Йонкерс Володимира Козіцького з його 90-літтям.

В суботу, 27 вересня, відбулися звітно-виборчі збори ЦУКА. Голова правління Богдан Курчак окреслив минулорічну діяльність ЦУКА і сучасний стан українських кредитівок у США. На 30 червня 2014 року, активи 14-ти кредитівок-членів ЦУКА становили 2,812 мільярдів доларів, що на 45 мільйонів більше, ніж наприкінці 2013 року. Внески членів становили 2,380 мільярдів доларів, що на 32 мільйона більше, ніж 31 грудня 2013 року. Загальне членство усіх кредитівок становить 99 195 осіб.

Кооперативний календар на 2013 рік було присвячено 200-літтю з дня народження Тараса Шевченка. Видано 29 тисяч примірників цього календаря членам кредитівок.

Господарем конференції була Федеральна Кредитова Кооператива СУМА-Йонкерс, заснована в 1964 році. Отож, учасники конференції були присутні на ювілейному бенкеті з нагоди її 50-ліття. Новообраний голова правління ЦУКА Василь Корнило і президент Оріся Бурдяк з цієї нагоди вручили голові Дирекції кредитівки Андрієві Горбачевському особливе призначення від ЦУКА за 50 років служіння українській громаді кредитівки СУМА-Йонкерс. Членство кредитівок на початках було обмежене до околиці Йонкерс, але сьогодні кредитівка також працює у таких місцевостях як Спринг Веллі, Нью-Йорк, Стемфорд і Нью-Гейвен (штат Коннектикут). Провідники ЦУКА також вручили призначення президентів креди-

тивки СУМА-Йонкерс Володимирові Козіцькому з нагоди його 90-літнього ювілею та багатолітньої праці на кооперативній і громадській ниві. Вечір завершився виступом талановитого українського композитора й співака Тараса Чубая.

Дирекцію й комітети ЦУКА на нову каденцію 2014-2015 років обрано в такому складі.

Екзекутивний Комітет: Василь Корнило (Українська, Рочестер) – голова; Степан Керда («Самопоміч», Балтимор) – заступник; Юрій Стахів («Самопоміч», Нью-Інгланд) – секретар. Члени: Маруся Колодій («Самопоміч», Філадельфія), Володимир Козіцький (СУМА-Йонкерс), Богдан Курчак («Самопоміч», Нью-Йорк) і Богдан Ватраль («Самопоміч», Чикаго) – члени.

Члени Ради директорів: Богдан Чепак («Самопоміч», Клівленд), Роман Якубович («Основа», Парма), Андрій Якимович («Будучність», Воррен), Стефан Качурак (Українська Національна, Нью-Йорк), Михайло Левко («Самопоміч», Нью-Джерсі), Наталія Марущак («Самопоміч», Мічиган) і Євген Шестак («Самопоміч», Пітсбург).

Ревізійна Комісія: Андрій Якимович («Будучність», Воррен), Богдан Лісовський («Самопоміч», Мічиган) і Богдан Вруський («Самопоміч», Чикаго).

Виборча Комісія: Ярослав Федун («Самопоміч», Нью-Джерсі), Орест Ліщинський («Самопоміч», Клівленд) і Юрій Стахів («Самопоміч», Нью-Інгланд).

Статутова Комісія: Маруся Колодій («Самопоміч», Філадельфія), Орест Ліщинський («Самопоміч», Клівленд) і Любомир Липецький («Самопоміч», Мічиган).

Комітет Страхового Трасту: Оріся Бурдяк, Стефан Качурак, Степан Керда, Маруся Колодій, Богдан Курчак, Ігор Ляшок та Іван Оліярчик.

Орісю Бурдяк переобрано Президентом ЦУКА і Української Кооперативної Агенції в Чикаго. Працівники ЦУКА – Христина Пилипович і Ніна Бебко.

Степан Керда, представник кредитівки «Самопоміч» (Балтимор, штат Мериленд), запросив присутніх відбутися весняну Конференцію ЦУКА й загальні збори у 2015 році в Балтиморі (штат Мериленд), щоб разом відзначити 60-ліття кредитівок.

Оріся Бурдяк,
президент ЦУКА

Минулої неділі, 30 листопада, Нью-Йоркський відділ Об'єднання українців в Америці «Самопоміч» за підтримки Федеральної Кредитової Кооперативи «Самопоміч» у Нью-Йорку відсвяткував в Українському народному домі, що на Другій авеню, День подяки.

На гостинне запрошення Об'єднання українців в Америці «Самопоміч» розділити разом обід вдячності – Всевишньому, Америці й один одному – відгукнулися майже півтори сотні членів цього об'єднання, які гуртуються довкола нього, зокрема в Нью-Йорку, й знаходять тут підтримку, допомогу, розраду. Святковий обід в Українському народному домі, що на Другій авеню, спонсорований Федеральною кредитовою кооперативою «Самопоміч» у Нью-Йорку, поблагословив настоятель храму Святого Юра отець Вернард Панчук, побажавши водночас добра та спокою Україні. «Молимо Бога, щоб в Україні, нарешті, настав день, коли люди зможуть умиротворенно сісти за один стіл родиною чи товариством і подякувати насамперед

ТРАДИЦІЯ ВДЯЧНОСТІ

Члени Управи Нью-Йоркського відділу та Головної управи ОУА «Самопоміч» разом з сестрами Павлишин, які представили під час святкового обіду з нагоди Дня подяки музично-пісенну програму

Господові за довгоочікувані злагоду та мир», – сказав він.

Гостей тепло привітав голова управи ОУА Олег Лопатинський, подякувавши

насамперед Всевишньому за його ласки й щедроти, Америці, яка пригорнула українців, і кожному присутньому – за його участь та

жертвну працю в ім'я української справи.

Наталія Дума, голова Нью-Йоркського відділу ОУА, привітавши українську громаду, нагадала драматичну й романтичну історію цього свята, яке чинно ввійшло в Америці до кожної християнської оселі. Галина Романишин, голова

Нью-Йоркської округи СУА, приєднавшись до привітань, теплим, сердечним словом звернулася, зокрема, до союзників, багато з яких належать і до ОУА «Самопоміч», а також подякувала управі товариства за особливу турботу про людей старшого віку – сеньйорів.

У залі впродовж вечора панувала надзвичайно тепла родинна атмосфера. Апетиту додавав смачний традиційний обід, а доброго настрою – концерт, який приготували для гостей добродічного обіду сестри Надійка й Наталя Павлишин. Дівчат, як і їхніх батьків Віру та Ігоря, в українській громаді, а в товаристві «Самопоміч» особливо, люблять і шанують за талант і добру вдачу.

На завершення Оксана Лопатинська, імпрезова референтка Нью-Йоркського відділу ОУА «Самопоміч», ведуча святкової програми, подякувала всім, хто прилучився до організації, імпрези, а присутнім – за те, що спільно, мов одна родина, розділили радість цього добродічного обіду вдячності й побажала благословенних різдвяно-новорічних свят, що надходять.

Завершальним акордом свята стала пісня «Ми маємо шанс» сестер Павлишин, яка перетворилася на своєрідний гімн надії, бо її з великим сподіванням на краще українське майбутнє велелюдно підтримала вся зала.

Вл.інф.

У ГРОМАДІ

Делегати крайових з'їздів ООЧСУ і ОЖ ОЧСУ

З БОЛЕМ І ДУМОЮ ПРО УКРАЇНУ

8-9 листопада в Домі Співки української молоді (Йонкерс, штат Нью-Йорк) відбувся XXX з'їзд Головної управи ООЧСУ та XVII з'їзд Об'єднання жінок ОЧСУ, в яких взяли участь понад 70 делегатів з усієї Америки.

Святкове відкриття спільних з'їздів відбулося в суботу, 8 листопада. Ними провадили Степан Качурак, голова ГУ ООЧСУ, й Христя Верещак, голова ГУ ОЖ ОЧСУ. Хвилиною мовчання, під звуки пісні «Пливе кача», яка стала символом прощання з героями Небесної сотні та АТО, учасники форумів вшанували пам'ять своїх побратимів, які відійшли у вічність, а також героїв Революції Гідності та всіх тих синів та доньок України, які щодня віддають свої життя в боротьбі за незалежність Української держави на Східному фронті. Після молитви головну доповідь виголосив колишній народний депутат й колишній міністр юстиції України, а нині радник президента Петра Порошенка й радник командира батальйону «Азов» Роман Зварич. У своєму слові він розповів про сучасний стан Українського війська, Національної гвардії та Українських добровільних батальйонів й, зокрема, батальйону «Азов», який бореться з сильним, зухвалим і підступним ворогом за збереження територіальної цілісності Української держави.

Степан Качурак, голова Організації Оборони Чотирьох Свобід України, у своєму слові висловив вдячність членству за пророблену працю та закликав молодшу генерацію продовжувати всі добрі починання й посилити діяльність.

Після виступів голів ООЧСУ та ОЖ ОЧСУ розпочалися внутрішні ділові наради. Головою з'їзду Організації Оборони Чотирьох Свобід України був Аскольд Лозинський, а з'їзду Об'єднання Жінок Оборони

Чотирьох Свобід України – Лариса Кий. Під час нарад обидві організації заслухали звіти керівних органів, схвалили трирічну діяльність, ухвалили низку резолюцій та постанов і намітили план праці на наступні три роки. Звіт голови ГУ ООЧСУ Степана Качурака делегати та гості вітали тривалими оплесками, як визнання успішної та відданої праці і організації, й її очільника.

По обіді відбувся спільний панель на тему «Роль українських державницьких організацій в захисті України на тлі зовнішньої праці», учасниками якого були колишній сенатор штату Массачусетс Гордон Гамфрей, президент Ради Українських державницьких організацій світу Юрій Шимко, голова Ліги українців Канади Орест Стеців, заступник голови ЛУК Богдан Михальців, радник Президента України Роман Зварич, заступник голови РУДО-С Борис Потапенко, а модератором – д-р Володимир Зарицький.

Увечері відбувся урочистий бенкет, який відкрив голова Ради Українських державницьких організацій у США Олесь Стрільчук і передав ведення програми Марійці Крутяк, секретарці ГУ ОЖ ОЧСУ та Юрію Симчику, першому заступнику голови Головної управи ООЧСУ. Молитву провів отець Кирило Ангелов, парох Української католицької церкви Святого Архангела Михаїла в Йонкерсі. Президент Ради Українських державницьких організацій світу Юрій Шимко виголосив головну промову, в якій він говорив про ситуацію в Україні,

Переобрані голови ООЧСУ та ОЖ ОЧСУ Степан Качурак і Христя Верещак

історичні факти та паралелі, окресливши майбутню необхідну працю, яку потрібно розпочинати вже сьогодні. Він високо оцінив діяльність ООЧСУ і ОЖ ОЧСУ, підкресливши, що вони були, є й залишаються провідними суспільно-політичними організаціями на терені Америки, які завжди стоятимуть в обороні національних та людських прав в Україні.

З привітальним словом виступили: Роман Зварич, Гордон Гамфрей, Орест Стеців, Юрій Микитин (голова КУ СУМ в Америці). Надійшло також багато привітів від духовенства українських церков, уряду України та низки організацій і установ.

Від Фондації «Спадщина» Першого банку «Певність» у

Чикаго Христя Верещак, член дирекції, вручила організаціям, які проводили свої крайові з'їзди, чек на суму 10 тисяч доларів, Володимир Козіцький, президент кредитівки СУМА-Йонкерс, вручив пожертву на суму 1,5 тис. доларів, Ярослав Завійський, представник Української Національної Кредитівки в Нью-Йорку, від імені кредитівки – тисячу доларів, Ярослав Кошелевський від Українського Національного Дому в Брукліні та Олег Лопатинський, голова Головної Управи ОУА «Самопоміч» – по тисячі доларів.

У мистецькій програмі виступили: Заслужений артист України Олег Чмир, молодечий ансамбль «Коріння» та юна співачка Христіна Шафранська.

Наступного, недільного дня, після Служби Божої в церкві Святого Архангела Михаїла, наради продовжилися. Було заслухано звіти комісій та схвалено ряд резолюцій і постанов.

Завершилися з'їзди спільною сесією, на якій представлено нові керівні органи на 2014-2017 роки. Головою ГУ ООЧСУ одноостайно переобрано Степана Качурака, а головою ГУ ОЖ ОЧСУ – Христю Верещак.

Головні Управи ООЧСУ і ОЖ ОЧСУ висловлюють щире вдячність організаційному комітетові та адміністрації дому Співки української молоді в Йонкерсі за зрізцеву працю у підготовці та проведенні з'їздів.

**Прес-служба
ООЧСУ та ОЖ ОЧСУ**

ЗА ГОРНЯТКОМ КАВИ

Наша співрозмовниця:

Оксана Дика – відома оперна співачка (сопрано). Народилася в 1978 році в Житомирі. Навчалася в студії хору імені Верьовки, в 2004 році закінчила Київську консерваторію. З 2003-го по 2007-й рік – основна солістка Національної опери України в Києві. У 2003 році стала лауреатом Міжнародного конкурсу оперних співаків у Марселі (Франція), після чого їй було запропоновано партію Тоски в постановці Національної опери в місті Монпельє. У березні 2005 році з величезним успіхом виконала партію Тоски на сцені Естонської національної опери в Таллінні, в серпні того ж року – на Оперному фестивалі театру Далгалла в Швеції. Пізніше відбувся її дебют в опері Верді «Отелло» (партія Дездемони) на сцені Естонської національної опери. Крім того, співачка регулярно бере участь у симфонічних та камерних концертах. У канадському Монреалі дебютувала з оркестром I Musici, виконавши 14-ту симфонію Шостаковича. У 2007 році симфонія була з тріумфом виконана в Італії (з симфонічним оркестром Падуї) й Данії (з симфонічним оркестром Оденсе). У творчому доробку співачки – партії Єлизавети в опері Верді «Дон Карлос» (Королівський театр Турину), Леонори в опері «Трубадур» (Ломбардський амфітеатр), мадам Батерфляй на сцені Квінслендської опери (Брісбен, Австралія), Тоски в Римському оперному театрі (режисер Франко Дзеффиреллі), «Реквієм» Верді в сценічній версії на сцені Опері Тампере (Фінляндія), Батерфляй в міських театрах Болоньї, Грацу й Валенсії, а партію Тоски – в залі Арена-ді-Верона і в Помпеях, з трупою неаполітанського театру Сан-Карло.

Співачка виступала й виступає на найпрестижніших оперних сценах світу – Ла Скала, Опера-Бастилія, Мет та ін.

Прекрасних відгуків критиків удостоїлися за виконання партії Тоски на сцені Ла Скала, в Дрездені та Валенсії, а також за інші вистави з її участю: «Євгеній Онегін» (нова постановка) в Лос-Анджелесі під управлінням Джеймса Конлона, «Мефістофель» у Монте-Карло, «Тоска» у Франкфурті і Дрездені та «Аїда» в Ла Скала. У 2014 році дебютувала на сцені Метрополітен-опери партією Ярославни в «Князі Ігорі», в лютому наступного року виступатиме в «Аїді» на тій же сцені.

Заміжня за італійським оперним співаком Габріелем Вівані. Разом виховують трьох дітей. Мешкає в місті Лукка (Тоскана, Італія).

– Пані Оксано, найперше мені дуже приємно було дізнатися, що ми з Вами земляки. Ви народилися в Житомирі, а я на тій землі виросла...

– Я народилася в Житомирі, а коли мені було три роки, ми переїхали до Києва. Жили звичайним буттям середньостатичної української людини. В комунальній квартирі, із загальною кухнею й ароматами борщу та холодцю на весь будинок, з молодими сусідами та їхніми маленькими дітьми. Але жили дуже дружно, разом святкували дні народження, Різдво, Новий рік, Великдень, разом готували їсти на спільній кухні, ділилися дефіцитами, разом переживали Чорнобиль. Мені тоді було вісім років і нас, дітей, евакуювали в теперішній Луганськ, тоді він називався Ворошиловградом. Я дуже добре пам'ятаю довжелезну чергу автобусів, коли нас відправляли з Києва. Було страшно, здавалося, що так виглядає війна. Тому тепер, коли я слухаю й дивлюся новини про Україну, бачу той самий і водночас не той самий Луганськ, я плачу, плачу, плачу... У мене в Україні живуть батьки, брат, сестра, багато ближчої й дальшої родини...

Музика, пісня лунали в нашій хаті і в тій тісній комунальній квартирі, скільки пам'ятаю, завжди. Тато грав на гітарі й баяні, мама співала. У музичній школі я вчилася на відділенні народних інструментів, брала навіть уроки гри на баяні, бо так хотів тато, правда, вистачило мене лише на три роки.

Українська оперна співачка світової слави Оксана Дика

ОКСАНА ДИКА: «КОЛИ КРИТИКИ ХОЧУТЬ МЕНЕ ПОХВАЛИТИ, ПОРІВНЮЮТЬ З СОЛОМІЄЮ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЮ»

І, напевне, я й пішла б тією фольклорною дорогою, яка потім привела мене в знаменитий народний хор імені Верьовки, при якому була вокальна студія. Але доля звела мене з Петром Ковалем, керівником тієї студії. Після двох років занять він сказав, що мені з моїм голосом треба йти іншим шляхом. Так я вступила до Київської консерваторії, до класу Миколи Кондратюка. Була єдиною дівчиною в його класі, бо він набирав баритонів і басів. Через три роки його не стало, і я перейшла до класу Марії Стефюк. Вона давала мені не тільки уроки вокального мистецтва, а й поведінки на сцені. Яюсь після одного з концер-

тів зайшла до мене й порадила шанувати публіку, але ніколи не «загравати з нею» й, боронь, Боже, посилати зі сцени повітряні поцілунки. Після того в моєму житті була Рената Скотто в Римській академії Санта-Чечилія, яка вчила мастертності інтерпретації образу... Й безліч уроків давало саме життя, досвід, який приходив з роками...

– Ваша світова кар'єра розпочалася в Марселі, у Франції, на міжнародному вокальному конкурсі, членом журі якого був художній керівник Національної опери міста Монпельє. Після конкурсу він запропонував Вам виконати партію Тоски...

– У березні 2005-го я вперше виступила в Європі. Тоска – взагалі доленосна в моєму житті. Саме Тоску Люка Бонді я виконувала в Ла Скала з Йонасом Кауфманом, а напівконцертний варіант – у Маріїнському театрі в Санкт-Петербурзі з Гергієвим, який виступив тоді без жодної репетиції, а після концерту запросив записати з його оркестром Чотирнадцяту симфонію Дмитра Шостаковича. Запам'яталась і «Тоска», яку ми робили з прекрасним режисером Франко Дзеффиреллі. Я тоді чекала свою першу дитину, і він терпляче зі мною працював: пояснював, обговорював кожен нюанс...

– Я, на жаль, не музичний критик і не дуже розуміюся

в тонкощах оперного мистецтва, але читала, що Ла Скала – це Олімп, який тебе або виводить на високу орбіту, або опускає на землю, звідки ти вже ніколи не піднімешся на такі висоти?

– Це не зовсім так. Усе багато складніше. Вперше я співала в Ла Скала Недду в «Паяцах» з Хосе Кура. Мені здалося, що нас сприйняли прохолодно. У мистецькій тусовці це називається «забукали».

– «Забукали» – це від вигуку «бу», правда?

– Так. Потім мені розказали, що там, в Ла Скала, майже всі через це проходять. Навіть Кауфмана – кращого тенора світу також «забукали»! Бо там є спеціальна група слухачів, яким усе не подобається: вони протестують проти того, що в Ла Скала співають неіталійці, що ставлять неklasичні опери, їм не подобається політика театру взагалі. Вони думають: ось новачок, зараз ми його «забукаємо» й він сюди більше ніколи не повернеться. Щодо мене, то я повернулася й співала в Ла Скала після того ще не один раз.

– На бравісімо-о-о!

– На бравісімо! (усміхається-авт). Головна публіка Ла Скала – це старі любителі опери, професіонали, які сидять з нотами й роблять помітки на полях. От на них і треба зважати.

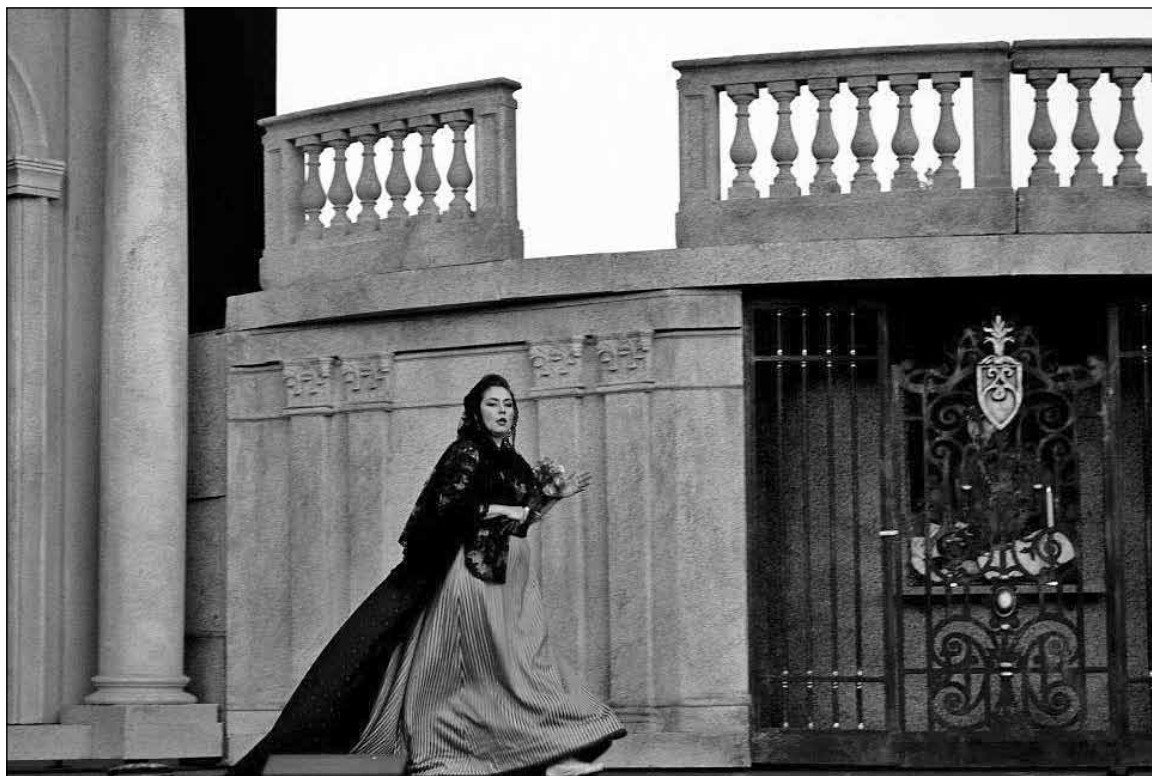
– З ким із великих і знаменитих Вам довелося співпрацювати?

– З Мстиславом Ростроповичем, у Баку, на міжнародному музичному фестивалі, присвяченому століттю Шостаковича. Від нього йшла дивовижна енергія і він заряджав

усіх нею. Хоча це було за рік до його смерті. Важко було співати, навпроти сиділа Галина Вишневська – одна з кращих виконавець цієї ролі.

Мені поталанило працювати з такими знаменитими диригентами й музикантами як Зубін Мета, Лорін Маазель, Даніель Баренбойм, Джеймс Конлон...

– Як Ви ставитеся до твердження, що шлях у Європу і світ усім оперним зіркам – вихідцем з України, за великим рахунком, проторила Соломія Крушельницька. Чи це дуже індивідуально, і в кожного, хто дістався сцени Мілану, Відня, Нью-Йорку, своя, персональна дорога?

Оксана Дика на 58-му фестивалі оперного мистецтва «Пуччіні» в Італії

— Я думала над цим, коли два роки тому, влітку 2012 року, в італійському містечку Торре-дель-Лаго, біля Віареджо, де протягом липня-серпня відбувається оперний фестиваль «Пуччіні», було урочисте відкриття бронзового погруддя Соломії Крушельницької. І я мала нагоду бути серед численних гостей.

Соломія ж, по суті, врятувала Пуччіні. Коли 17 лютого 1904 року в Ла Скала Джакомо Пуччіні представив свою нову оперу «Мадам Батерфляй» і був безмежно впевнений в її успіху, глядачі її обурено засвітали. Здавалося, маестро більше ніколи не повернеться до неї, але друзі вмовили переробити твір, а на головну партію запросити Соломію Крушельницьку. За кілька місяців відбулася прем'єра оновленої «Мадам Батерфляй», і публіка сім разів викликала «на біс» акторів і композитора на сцену. Після вистави, зворушений і вдячний, Пуччіні надіслав Крушельницькій свій портрет з написом: «Найпрекрасніший і найчарівніший Батерфляй».

Коли світові критики хочуть мене похвалити особливо, то порівнюють з Соломією Крушельницькою. Для мене це дуже висока честь і винагорода... Власне, в її творчості особливе місце посідали концерти, присвячені Тарасові Шевченку...

— За кілька днів Ви також виступатимете в Нью-Йорку на ювілейному концерті «Україна, Шевченко, Музика». Напевне, для Вас, оперної співачки, це не зовсім звичне амплуа — концертне виконання?

— Це правда, соліст в опері — частина загального спектаклю, з декораціями, костюмами, хором... Але голосом, постановою можна також висловити дуже багато почуттів. Хоча Шевченко й музика — тема особлива. Коли Вірко Балеї запропонував мені взяти участь у ньому, я, чесно кажучи, не відразу погодилася. Надто відповідальна місія...

У опері Д.Пуччіні «Тоска». Королівська опера в Лондоні

— Загальноприйнято вважати, що Тарас Шевченко — глибоко народний поет, а чи є відомості про те, як він ставився до оперного мистецтва?

— Готуючись до концерту, я також намагалася знайти більше інформації про Шевченка й музику, особливо класичну, й багато чого відкрила для себе. Наприклад, що він любив Гайдна, Бетговена, постійно до них звертався. Обожнював Шопена, Мендельсона. Дуже добре знав тогочасних віртуозів: Паганіні, Серве, В'етана, в його творах згадуються десятки прізвищ композиторів, музикантів і співаків. Але ідеалом гармонії для Шевченка завжди залишався Вольфганг Амадей Моцарт. Ось фрагмент із записів Шевченка за 1957 рік: «Я почув, як маленький оркестрик грає увертюру до опери Моцарта. Це така чудова музика, що мені здається, її не можна заграти недобре, вона завжди звучить божественно». Коли Тарас Григорович повернувся

солодживався цією музикою. Крім того, одним з улюблених творів Шевченка була увертюра до опери Джоаккіно Россіні «Вільгельм Тель». Твір близький йому і за характером, і за сюжетом, адже Вільгельм Тель — це герой, який піднімає значення національного питання так високо над особистим, що ладен пожертвувати власним сином заради добра народу. Особливо ж тісна дружба пов'язувала Тараса Шевченка із Семеном Гулаком-Артемівським, вона тривала кілька десятків років і, що дуже прикметно, Гулак-Артемівський був одним із небагатьох, хто не відцурався Шевченка, коли він був на засланні, підтримуючи його і морально, і матеріально. Шевченко пише йому із заслання листа: «Брате мій, друже мій єдиний, Семене, благородніша і чистіша душа, хто б ще мене тут згадав, та ще й п'ятнадцять карбованців

— Що Ви виконуватимете на Шевченківському концерті в Нью-Йорку?

— Твори Сильвестрова, Скрябіна, Рахманінова, Мусоргського та інших відомих композиторів на слова Тараса Шевченка.

— Чи доводилося Вам співати український оперний репертуар?

— Поки що небагато. Марію в «Мазепі», Ярославну — в «Князі Ігорі»... Хоча для успіху оперного співака дуже велике значення має й те, носієм якої материнської мови він чи вона є. Моя материнська мова — українська. Вона дуже співзвучна з італійською.

— А зі своїми дітьми Ви українською спілкуєтесь?

— Українською й італійською. Оточення все-таки має велике значення: чоловік — італієць, бабуся й дідусь, ті, що поряд, — також, нянька — також. Нелегко, але я намагаюся спілкуватися з ними й по-українськи.

— Минулого року Ви дебютували в Метрополітен-опері партією Ярославни в «Князі Ігорі», на початку наступного виступатимете на тій же сцені в «Аїді». Небагато українських співаків або тих, що мають українське коріння й признаються в цьому, удостоюються цього...

— Ви праві, найвища винагорода для оперного співака, очевидно, не лише схвальні відгуки критиків, а й сприйняття публіки та бажання театру знову чути й бачити артиста на своїй сцені. Я, на щастя, виступала на багатьох великих і високих сценах світу. Але мені здається, що Мет — це найкраща оперна сцена світу й найвища винагорода співаку стояти на ній... А яка дорога веде до неї?... Не знаю... Напевне, тяжка праця, Боже благословення й фортуна... Так що до зустрічі

Д.Пуччіні «Мадам Батерфляй», Опера в Лос-Анджелесі (США)

із заслання, випадково потрапив у товариство, де був присутній чоловік, який геніально грав Моцарта. Він аж здивувався, одразу забув про все, що відбувалося, — сидів і на-

вислав. Благодарю тебе і помишленієм, і серцем своїм». Найулюбленішому другові Тарасу Шевченку Семен Гулак-Артемівський присвятив свою пісню «Стоїть явір над водою».

в Нью-Йорку — у Меркін-голлі і Метрополітен-опера.

Розмову провела Катерина Кіндрась Лукка (Тоскана, Італія) — Нью-Йорк

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Традиційно в п'ятницю вранці, наступного ж дня після Дня подяки, перша леді Америки зустрічалася біля Північного портика Білого дому віз, запряжений парою вороних, які привезли надвичайно важливий вантаж. Якби цього річка могла говорити, вона б розповіла цілу історію – про те, як її плекали на фермі Crystal Spring Tree в Пенсильванії, як присікливо вибирали і як потім, немов «кришталеву й весняну» чашу, везли аж з Ліґайтона до Вашингтону. Але вік у різдвяних красунь недовгий, зате яскравий, особливо – кінець...

Ми вже розповідали про те, що, збираючись до знаменитого національного парку в Йосеміті, що в Каліфорнії, мріяли неодмінно побувати в секвоювому лісі, де ростуть гіганти, які народилися на землі задовго до приходу на нашу Землю Ісуса Христа. Присвятивши перший день подорожі парковим красотам, на другий вирушили до Марипозі-гров, де ростуть секвої. Прибувши з пригодами до омріяного лісу, ми сіли в спеціальний туристичний «тягач» і вирушили на зустріч з цими казковими гігантами.

Секвоя – найбільше дерево в світі, в середньому живе 3-4 тисячі років. Доволі цікава історія її назви. Спочатку його називали каліфорнійською сосною або мамонтовим деревом, оскільки не тільки «мамонтові» розміри, а й загнуті догори кінці гілок нагадували бивні мамонтів. У 1859 році шведський ботанік Карл Лінней вирішив назвати це гігантське дерево на честь англійського воєначальника Веллінгтона. Але назва «веллінгтонія гігантська» проіснувала недовго. Американці вирішили, що таке величне дерево повинне носити ім'я їхнього національного героя й першого президента – Джорджа Вашингтона, після чого назвали «вашингтонією велетенська». Але суперечки на тому не закінчилися. Зрештою, зупинилися на назві «секвоя»; на честь Секвої – мужнього й мудрого вождя індіанського племені ірокезів, який не тільки безустану воював з томагавком в руці, а й уклав абетку для племені черокі.

Сказати, що секвої вражають, означає нічого не сказати. Уявіть собі дерево, яке в десятки разів більше й вище за всі бачені колинебудь вами дуби, тополі чи сосни. Здається, що своїми кронами вони торкаються неба. Наймогутніші гіганти мають свої імена. Найперше наш туристичний «тягач» зупинив-

ся біля Гризлі, аби туристи мали можливість сфотографуватися на його тлі. Підходимо до Гризлі й ми, й майже фізично відчуваємо його могутню енергетику. Гризлі дарує нам частину своєї сили. Йому 2700 років, його висота сягає 65 метрів, а діаметр біля основи – 9 метрів! Чорні шрами на його корі свідчать про немилосердні пожежі, які лютують тут майже щороку. Це проблема з проблем парку Йосеміті. Аби зберегти унікальні секвої, яких на планеті можна зустріти лише в Каліфорнії та Новій Зеландії, їхню кору змащують спеціальним вогнетривким розчином. Причина пожеж – спека й блискавки. Але буває, що їх запалюють навмисно лихі люди.

Особливо багато бажаючих сфотографуватися на згадку біля

Ангельське дерево. Чарльстон (Південна Кароліна)

ЯКБИ ДЕРЕВА ВМІЛИ ГОВОРИТИ

Наша довідка: На території США, за даними Food and Agriculture Organization (FAO), росте 8 відсотків усіх світових лісів, що більше, ніж століття тому. 63 відсотки з них знаходяться у приватній власності. Лише 7 відсотків усіх американських лісів є частиною національних або штатових парків. Середній вік сучасних американських лісів молодший, ніж це було до масового європейського переселення. Найстаріша загальнонаціональна неприбуткова організація, яка займається проблемою лісів (American Forests), лише за останні 15 років висадила більш ніж 45 мільйонів дерев.

Ліси й окремі дерева в США знаходяться під захистом як держави, так і ООН. У 1992 році Організація Об'єднаних Націй схвалила «Основні принципи лісу» (Forest Principles), де регламентовано основні принципи використання лісів на території США і в цілому у світі.

FAO сформувала список найцінніших дерев США, що охороняються державою (List of America's most awe-inspiring trees), до якого увійшли Charleston's Angel Oak (Південна Кароліна), Hyperion tree, California's enchanted candelabra tree (Каліфорнія), Tree Root Cave, Japanese fire-tree (Вашингтон), Devil's Tree (Нью-Джерсі) та ін.

На тлі кореневища секвої «Батько лісів», яка до загибелі була найвищим деревом Америки (Національний парк Йосеміті)

секвої, яка вже віджила свій довгий вік і тепер приймає гостей лише в лежачому вигляді. Її кореневище нагадує чудернацьку декорацію, виготовлену для зйомок фантастичного фільму, а гігантський стовбур, який все ще цілий (секвої не точать ані жуки, ані комахи), – могутній «Боїнг», що відпочиває після польоту на летовищі. В останні роки свого життя воно було найвищим деревом Америки й називалося «Батьком лісів» – 135 метрів заввишки й 12 метрів у діаметрі. Щоб простіше порівняти – це висота 45-поверхового будинку. Сьогодні ж звання найвищого дерева світу носить «Гайпіріон» (Hyperion),

що росте в каліфорнійському Національному парку червоних дерев – California's Redwood National Park – секвоя заввишки 115,6 метра (379,3 фіта) і 15,2 метра в діаметрі. Йому приблизно – 700-800 років. Його відкрили як найвище в світі дерево натуралісти Кріс Аткинс і Майкл Тейлор зовсім недавно – 25 серпня 2006 року, хоча служба парку звернула на нього увагу ще в 1978-му. Однак точне місцезнаходження «Гайперіона» утаємничено й публічного доступу до нього немає, з огляду на те, що туристи зруйнують довкола нього унікальну екосистему й сферу життєдіяльності.

Найстаріше ж дерево Америки росте на острові Джона в Південній Кароліні, неподалік міста Чарльстона. Це – ангельський дуб, якому щонайменше 1400-1500 років. 20-метрове дерево створює своєю кроною затінок, що охоплює площу більш як півтора квадратних кілометра. Цей старезний дуб отримав своє ім'я від колишніх власників цієї землі – Джастина й Марти Ангелів, але місцеві люди розповідають безліч легенд про духів колишніх чорних рабів, які перетворилися на ангелів і втілилися в це дерево.

Дуб належить до «професійної» асоціації Live Oak Society і в списку старожилів не єдиний, тому що в Південній Кароліні не одна сотня живих тисячолітніх дубів. Не так давно місцеві бізнесмени надумали побудувати неподалік дуба житлові будинки. Проти цього виступив весь Чарльстон, який має серце, і природоохоронні організації, які мають голос, переконуючи, що такі проекти змінять потік ґрунтових вод і коріння дуба всохне. На щастя, «ангела» вдалося відстояти. В Америці є дерева ангельські, а є й їхні антиподи. Той, хто бував у Нью-Джерсі, в районі Bernards Township, не міг не чути про диявольське дерево, яке самотньо стоїть у широкому полі обабіч Mountain Road. За місцевими переказами, які розкаже кожен міс-

цевий і немісцевий мешканець (варто переглянути інтернетні блоги), одного неврожайного року фермер настільки важко переживав втрати, що збожеволів і вбив усю свою сім'ю, а потім, знайшовши в полі одинокі дерево, повісився й сам. І цей тепер напівусохлий дуб і є тим самим трагічним деревом. Трагічним і смертоносним. Бо потому в цій місцині ставалося стільки вбивств і самогубств, що люди називали його диявольським. А кожен, хто хотів зрізати дерево, дуже швидко помирав, причому не своєю смертю. Відтак, дерево нарекли Devil's Tree.

За іншою версією, колись, у колоніальні часи, на цьому місці карали рабів й земля ввібрала стільки негативної енергетики, що «вбиває» до сьогодні. Ще за однією, нібито в цьому містечку колись знаходився головний нью-джерзійський осідок Ку-клукс-клану, й дух закатованих ним нещасних чоловіків і жінок мститься таким чином злим людям. Хтозна, що в цих переказах легендах правда, а що вигадка, але місцева влада змушена була огородити «пекельний дуб» й поставити поряд з ним знак, на якому великими літерами написано, що ніхто не має права наближатися до цього дерева після заходу сонця.

На вашигтонському узбережжі Калалок-Біч є безіменне дерево, яке всі знають як Tree Root Cave. Це дерево своїм корінням чіпляється за край провалля, утворюючи печеру, над якою так і росте, в майже висячому положенні й, що найдивовижніше, не гине. Напевне, тому, що «калалок» з мови місцевих індіанців означає «добре місце для приземлення».

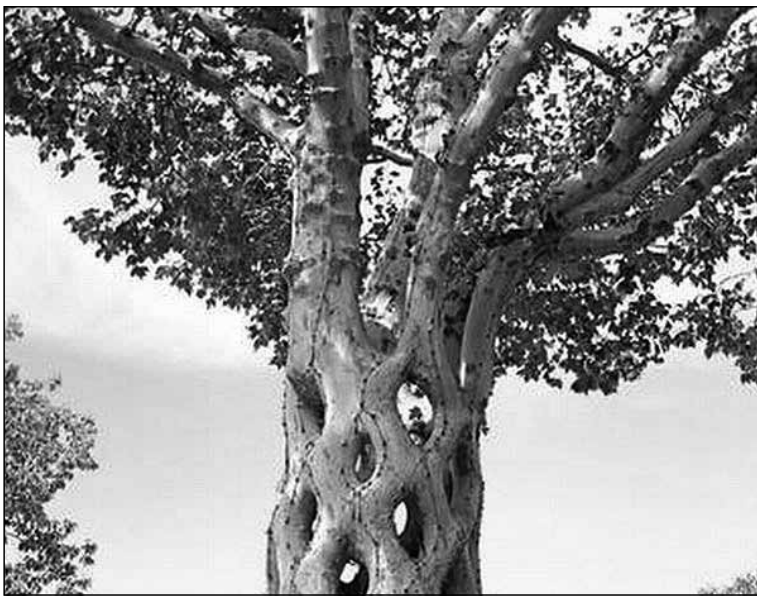
Штат Вашингтон взагалі багатий на «дерев'яні історії». На Ва-шон-айленд росте дерево, яке з'їло... велосипед. Його історія доволі сентиментальна. У 1954 році молода жінка Гелен Паз раптово овдовіла, залишившись сама з малолітнім сином. Одного дня

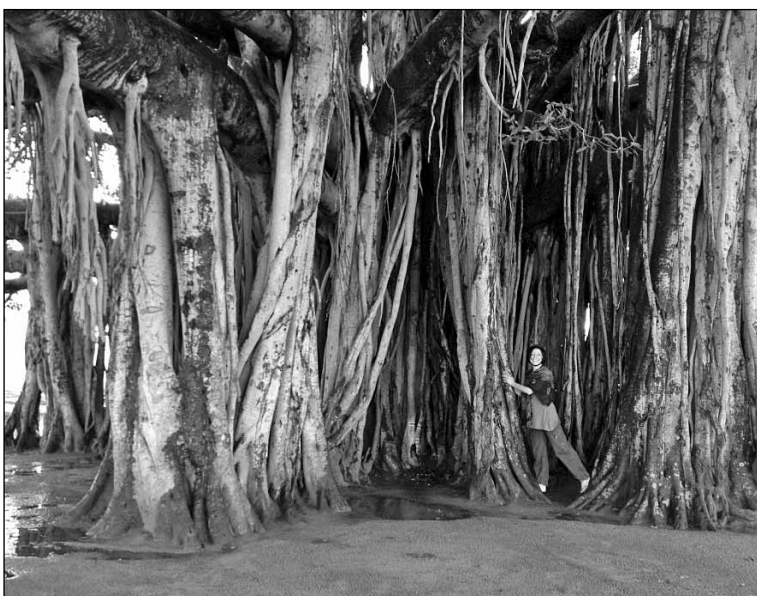
Гайпіріон – найвище на сьогоднішній день дерево світу (Національний парк червоних дерев, штат Каліфорнія)

Дерево, яке з'їло... велосипед (штат Вашингтон)

Дерево-кошик (штат Каліфорнія)

Беньянове дерево (Гаваї)

хтось з добрих сусідів подарував для її маленького Дона ровер. Велосипед був гарний, але, на лихо, дівчачий. І хлопчик, розуміючи це, соромився їздити на ньому. Одного дня він завіз його в ліс і кинув там під деревом, а матері сказав, що загубив десь, і всі про те забули. Дерево ж жило своїм життям, незважаючи на велосипед. Минули роки. Одного дня пані Паз прочитала в місцевій газеті, що на Вашон-айленді, між Сіетлом і Такомою, знайдено унікальне дерево, яке з'їло велосипед, і все зрозуміла. Лише тоді син вирішив розповісти матері, якій було вже за 90, правду. Разом вони знайшли те дерево. Яким же було їхнє здивування, коли підійшовши до нього, побачили, що на місці і дерево, і ровер, який лише піднявся над землею на п'ять фітів. Цю історію Гелен Паз описала власною рукою й передала до місцевого Vashon-Maury Island Heritage Museum.

На околиці Сіетла росте яскраве японське вогняне дерево – Japanese fire-tree. Найбільш фотографоване дерево в штаті Вашингтон. Насправді це різновид японського клена, який було посаджено, виплекано і вирощено з великої любові. У 1927 році іммігрант з японського острова Сікоку Фуджітаро Кубота купив п'ять акрів землі в районі Рейнієр-біч й посадив на ній сад. Фуджітаро був людиною романтичною, яка до того ж мала мрію. Ботанік-самоучка він дуже швидко зажив слави талановитого садівника. І сади біля кампусу Seattle University, і японський сад на Bainbridge Island – взірці цього. А його власний сад на Рейнієр-біч розрісся тим часом до 20 акрів, ставши і родинним домом, і офісом, і виставковим центром. Фуджітаро помер у 1973 році в 94-літньому віці, мріючи, що одного дня його сад стане публічним, загальнонародним і відчинить двері для всіх, хто любить і цінує Божу красу. Ті, хто сюди прийде, зрозуміють, що дім без саду не дім, і збагнуть велику таємницю японської садової культури. Так і сталося – в 1981 році американсько-японський сад Фуджітаро Куботи було оголошено історичною пам'яткою міста Сіетла.

Утім, Фуджітаро Кубота не єдиний в Америці «художник дерев». У Каліфорнії, в Гілройських садах, росте знамените дерево-кошик. Його створив Аксель Ерландсон, американський фермер шведського походження, який мав пристрасть «виросчувати» скульптури з живих дерев. У 1947 році у Шотландській долині (Scotts Valley) він створив «Цирк дерев» (Tree Circus). Коли туристи, особливо діти, запитували, як він створив ці дерева, Аксель відповідав: «Я просто розмовляв з ними...» До 1957 року Ерландсон вивів, експериментуючи, більш ніж 70 унікальних дерев найдивовижніших форм. Наприклад, щоб створити дерево-кошик, посадив шість платанів по колу, обрізав їхні верхів'я, потім сплів їх, щоб сформувати діамантовий візерунок. Про це розповів журнал LIFE й «садівник, який розмовляє з деревами», одного ранку прокинувся знаменитим на всю Америку та світ.

У 1964 році Аксель Ерландсон раптово помер від серцевого нападу, й відтоді власники цієї колекції мінялися частіше, ніж пори року. Кожен хотів мати з унікальної колекції якнайбільший зиск, не розуміючи, що все живе потребує ще й турботи, догляду та любові. «Цирк дерев» став частиною туристичного атракціону «The Lost World». 25 дерев того «цирку» живі до сьогодні.

Крім «Втраченого світу» (The Lost World), існує й «Втрачене узбережжя» (Lost Cost). Одне з «найдикиших» місць Каліфорнії, воно ввібрало в себе кілька екологічних зон, де головними творцями природних архітектурних форм стали вітер і солоне повітря. Гілки тутешньої флори переплелися настільки чудернацько, що утворили знамениті «канделяброві дерева».

Ці ж самі творці – вітер і солоне повітря – прилучилися до ще однієї каліфорнійської візитівки, яка так і називається «Самітне дерево». Росте воно обабіч 17-мильної дороги (17-Mile Drive) що в Пебл-Біч у штаті Каліфорнія, більша частина якої проходить тихоокеанським узбережжям, повз гольфові поля й фешенебельні вілли.

Самітне дерево – це 250-літній кипарис, що закрутив від морських солоних бризок і немилосердних вітрів, однак мужньо впродовж століть продовжує стояти на кам'яній скелі, підставляючи всього себе тутешній негоді. Ніхто не знає, хто його тут посадив. Найвірогідніше – вітер або пташка, бо кипариси на тихоокеанському узбережжі – «самосійки». З роками стоїчне дерево стало одним із символів каліфорнійського узбережжя й, здавалося, належить усім. Але в 1990 році каліфорнійський журнал «Monterey Journal» процитував Керрі Сміта, адвоката Pebble Beach Company, який заявив, що «зображення кипариса тепер запатентовано як торгівельна марка» й ніхто не має права використовувати його зображення в комерційних цілях і навіть фотографуватися на його тлі. На адвоката Керрі Сміта відразу ж знайшлися інші правники, які поставили під сумнів монопольне право Pebble Beach Company на самітне дерево. В дискусії цій не поставлено остаточної крапки до сьогодні.

Дерева спроможні ставати призвідниками не лише комерційних баталій, а й міжнародних скандалів. У серпні 1976 році ситуація на кордоні між Північною й Південною Кореєю була доволі напруженою. З одного з постів північної корейці кілька разів викрадали спостерігачів ООН. Поряд з цим спостережним пунктом на нейтральній смузі росло дерево, гілки, якого закривали поле зору. Американці вирішили ті гілки спиляти. Коли ж вони під'їхали до дерева, без зброї, але з пилюкою, назустріч їм вийшли з десяток північнокорейських солдатів і попередили, щоб не чіпали дерева, посадженого, за їхніми словами, самим Кім Ір Сенгом. Американський офіцер не послухав. Тоді його північнокорейський опонент відразу ж скомандував: «Покарати!» Двоє американців були зарубані сокирами, й ті сокири потім виставили в музеї революції Північної Кореї.

У відповідь скликалося термінове засідання в Білому домі, на якому

було ухвалено рішення зрубати-таки осоружне дерево. Операція отримала назву «Paul Bunyan». Було задіяно інженерну бригаду, яку підтримували південнокорейські спецназівці, приведено в повну бойову готовність артилерійську батарею й бойові гелікоптери. Дерево таки зрубали...

«Paul Bunyan» – це ім'я казкового лісоруба, хоча реальна історія зовсім неказкова. На щастя, вона не має нічого спільного з «беньяновим деревом» – «національним деревом Індії», яке ми вперше побачили на гавайському острові Мауї. Тамешній беньян знаменитий на весь архіпелаг. Його посадив один із шерифів 24 квітня 1873 року. Тоді це був маленький паросток. Сьогодні це майже 150-літнє дерево висотою 60 фітів, яке займає дві третини двоакрового скверу. У вихідні дні довкола нього облаштовується мистецький ярмарок, а на Галовін головний беньян Гаваїв перетворюється на головну сцену острова.

Цікаво, що беньянове дерево розпочинає своє життя як паразит, прилаштовуючись до іншої рослини й живлячись її соками. А підрісши й набравшись сил, творить цілий ліс, тому що має не один стовбур, а сотні, а то й тисячі. У центрі – головний, від паростків якого утворюються другорядні стовбури, які досягнувши ґрунту, вкорінюються й вже самі стають головними, утворюючи собі подібні, але другорядні стовбури – і так до нескінченності. Беньян – національне дерево Індії. Один з найстаріших беньянів росте саме там вже більше 3 тисяч років й складається із 3 тисяч великих і 3 тисяч менших стовбурів висотою більше 60 метрів.

Подорожуючи Америкою, ми бачили дерева-велетні, дерева-воїни, дерева-примхи, дерева-свідки, які винагороджені особливим статусом. Офіційним і неофіційним.

Оклагомський в'яз – одне з дерев-свідків, дерев-страждальців, дерев-експонатів...

У самому центрі Оклагома-ситі стоїть американський в'яз – 90-літнє дерево, що вижило під час атаки двох терористів на федеральний будинок 19 квітня 1995 року. Це було єдине дерево на паркувальному майданчику, той, хто приїздив найраніше, мав щастя запаркуватися в його затінку. Тепер воно – одне з живих «експонатів» оклагомського меморіалу й музею. Поряд з ним написано: «Дух цього міста і цієї нації ніколи не перемогти, тому що всіх нас тримає на цій землі наша глибоко закорінена віра...»

Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський

Життя без подорожей неймовірно нудне й нецікаве. Але вирушати в дорогу навантаження не варто - побутові й дорожні проблеми можуть зіпсувати всю вашу відпустку. Краще зверніться по допомогу до туристичної агенції New Tours, яка полагодує всі проблеми і зробить вашу поїздку незабутньою. Тисячі маршрутів в Америці та світі.

Телефон для довідок:
(718) 934-7644
або зайти на сайт:
www.newtours.us

Шановні читачі, рекламодавці,
спонсори й приятелі нашого тижневика!

Надходить різдвяно-новорічна пора.
Пропонуємо привітати на шпальтах
«Нової газети» українську громаду,
своїх рідних, приятелів, колег і всю українську громаду
зі світлим святом Різдва Христового, настанням Нового 2015 року
та зимовими християнськими святами, на які багатий український
календар, а також розмістити розклад Богослужень.
Привітання та оголошення можуть бути видрукувані в різдвяно-
новорічних випусках «Нової газети» (або ж у дні, запропоновані вами).

Дизайн-оформлення привітань – безкоштовно.
Термін подачі привітань – за три дні до виходу газети у світ.

«Нова газета» виходить у світ щочетверга.
Тел. для довідок: 917-324-0359
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
БЕСЕЛИХ СВЯТ!

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевдавача (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотариус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

ВЕРСТКА

МАКЕТУВАННЯ

Професійний дизайнер з великим досвідом роботи пропонує свої послуги
в оформленні рекламних буклетів, брошур, книг, постерів та ін.

Додаткова інформація: www.saryuk@ukr.net

**ХОЧЕТЕ МАТИ АВТОРСЬКИЙ, СУЧАСНИЙ,
НАСИЧЕНИЙ ІНФОРМАЦІЄЮ ЧАСОПИС –
ПЕРЕДПЛАТИТЬ "НОВУ ГАЗЕТУ"!**

NOVA ГАЗЕТА

продовжує передплату

Передплатна ціна:

На рік	-	80 доларів
На півроку	-	40 доларів
На три місяці	-	25 доларів

Виріжть цей купон і разом з чеком або
"мані-ордером" надішліть до редакції за адресою:
64-15 DIETERLE CRES., REGO PARK, NY 11374

КУПОН ПЕРЕДПЛАТИ

Прошу передплатити для мене _____
(вказати прізвище та ім'я)

"Нову газету" на _____
(вказати термін)

І надсилати за адресою _____
(вказати точну поштову адресу)

Чек ("мані-ордер") на суму _____ додається
(вказати точну суму)

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**
Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

Дзеркало

ПЕРЕДЗИМ'Я

Біднесенький мій ліс, він зовсім задубів!
Він ждав мене і думав про розлуку.
Вже грудень сипле снігом з-за дубів
І гай знімає золоту перуку.
Про що, про що скрипить твоя сосна?
Зронило сонце бурштинову краплю.
І десь хихоче химородь лісна,
Що я ж до тебе по снігах не втраплю.
Все на вітрах дзвенітиме, як дзбан.
Дорога буде – ні туди, ні звідти.
І наче склом затовчений туман,
Упала перша паморозь на віти...

Ліна Костенко

Top four reasons to sign on to Bill Pay with Self Reliance New York*

- 1. E-statements**
- 2. No check to write**
- 3. No envelopes to lick**
- 4. No stamps to stick**

Just a click!

www.selfrelianceeny.org

SELF RELIANCE NEW YORK

Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON :

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE :

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States government,

NCUA

the National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency.

* Member must maintain a share draft (checking) account at Self Reliance (NY) FCU.

